

Móra Nyúz – a Móra Ferenc Kollégium lapja. Megjelenik 110 példányban, ingyenes terjesztéssel.

Főszerkesztő: Szabados Gabriella

Tördelőszerkesztő: Szabados Gabriella

Korrektúra: Szilágyi Katalin

Szerzők: Balog Márta, Gódor Nikolett, Hegedüs István, Heltai Sára, Lengyel Nóra, Major Stella (SZTElla), Mészáros Gabriella, Oláh Róbert, Salamon Dóra, Szabados Gabriella, Szilágyi Katalin, Szegedi Eszter, Szücs Anita, Tóth Szabina, Valkai Zsuzsa, Vrazsovits Rita

XIV. évfolyam
1. (41.) szám.
A Móra Ferenc
Kollégium lapja
2011. március

Móra Nyúz

Minden más:

Album, könyv és filmajánló
SZTE Karrier Iroda
Életvezetési tanácsadó
Mese
Külföldi munkatapasztalat

Koliélet:

Interjú Pfeffer Árpival
Előadások
Kolis jeges est és sportnap
Farsang
Kő-papír-olló bajnokság

Szerkesztői szósz

Nem olyan könnyű megírnia az ember lányának élete első saját kezűleg megszerkesztett újságjának beköszönőjét. Még akkor sem, ha ez a lap „csak” egy kisközösségi, kollégiumi újság, mert az adott közösségi élet részét képezi, a tagjai számítanak a megjelenésre. Legalábbis remélem, hogy tudunk örömteli pillanatokat szerezni Nektek, amikor a kolis események élménybeszámolóit olvasgatjátok, vagy amikor a cikkeken keresztül jobban megismerhetitek egy-egy társatok gondolatait, véleményét.

De nem erről szerettem volna írni, hanem arról, hogy nehéz megírnom jelen beköszöntőt. Főleg nem is azért, mert ez az első számomra, hanem azért is, mert nemrégiben két kollégista társunkat elveszítettük. Két húszéves fiúval, két beteljesületlen álommal, két életreménnyel lett kevesebb a kollégiumban. Azt hiszem, ez mindannyiunkon érint. Döbbenet álltunk a megemlékezésen az alagsorban először, majd másodszor is. Nagyon remélem, hogy harmadjára nem fog megtörténni. De ez rajtunk is múlik. Figyeljünk egymásra, ne csak vessük oda a szokásos hogyvagy-ot, hanem figyeljünk is a válaszra.

A Móra Nyúz első oldalain Móré Tamásra és Oláh Rolandra emlékezünk.

Szabados Gabriella

FELHÍVÁS!

Várunk minden kedves, önmagukban kedvet és ambíciót érző technikai szerkesztőt és újságírókat, hogy továbbvigyék, megújítsák a kollégiumi újság hagyományait, és hogy egy színvonalas, szórakoztató, újsággal színesítsék a kollégisták mindennapjait.

Megtörtént esetek... :)

Pesti utca. Rohan egy faszi, mint egy örült utána rohan egy rendőr. Előlép a tömegből a nap hőse és iszonyúan elgáncsolja a rohanó fickót. A rendőr erre ügyet sem vetve elrohan mellettük és felugrik az utolsó pillanatban a buszmegállóban épp indulni készülő autóbuszra. A fickó is a busz után futott...

Egyik nap az iskolában egy fényképész csoportképet készített az osztályról.

A tanító néni megpróbálja rávenni a gyerekeket, mindenki vegyen a képből.

- Képzeljétek el, milyen jó lesz, ha majd felnőttek, előveszitek és azt mondjátok: itt van Judit, ő orvos. Ez meg Gábor, autószerelő.

Hátulról egy vékonyka hang:

- És itt a tanárnő, ő meg halott.

Egy-

fiatalember lázasan tanulja a szóbeli érettségi tét eleket. Egy nappal az érettségi vizsga előtt riadtan konstatálja, hogy a történelem tételekre nem maradt ideje. Mentsük, ami menthető alapon EGY tételt, azért megtanul, mégpedig a 13-as számút, ettől rögtön elmúlt a félelme. Másnap, amikor a 8-as számú történelem tételt húzta, egy hirtelen mozdulattal visszadugta a többi közé.

- Na-

na fiatalember, mit művel? Hányas tételt húzta?

- A 13-ast, de szörnyen babonás vagyok, ezért ijedtemben visszadobtam.

- Ilyen nincs!!! Tessék, mondja csak el a 13-as tételt!

A fiatalember jelesre vizsgázott.

Egy michigani TV állomás bemondónője, miután mégsem esett az előző nap megjósolt hó, ezzel fordult a meteorológushoz:

„Nos Bob, hol van az a 20 centi, amit tegnap este ígértél?”

Nem csak a fickónak, hanem a stáb felének is el kellett hagynia a forgatás

helyszínét, annyira röhögtek, a bemondónő pedig úgy zavarba jött, hogy legközelebb kétszer is meggondolja, mit beszél...

Réges-régen, a tv hőskorában esténként még a nők olvastak fel esti mese gyanánt. Egy alkalommal, mikor teljesen váratlanul az utolsó pillanatban a bemondónő rosszul lett, helyette az egyik férfi kollégáját (Kovács P. József) kérték fel a mesemondásra.

- Szervusztok! - köszönt illeendően a bemondó.

- Fecske anyó vagyok... - folytatta, és a korabeli felvételen látszik, hogy az operatőr megbillenti a statívet a röhögéstől.

A mesélő folytatta:

- ... itt ülök a tojásaimon... - a korabeli kollégák szerint ekkor a hangosító, valamint az összes díszletes és kellékes halkan kiosont a folyosóra, majd összeesett a röhögéstől. Utolsónak az operatőr maradt, aki a következő mondat után hagyta el a stúdiót:

- ...és a fészekből kilóg a szép villás farkam...

Nagyon jó buli volt, anyám írt smst, hogy meghalt a papa, én végigbőgtem az éjszakát, mire kiderült, hogy a pápa halt meg, csak anyám nem bír ékezetet írni...

Szilágyi Kata

Könyvtári éjszaka képekben

Emlékezünk...

Móré Tamás (1991-2011)

Tragédiák sora sújtja a Móra Ferenc Kollégiumot. Fiatalok hunytak el, ami minden egyetemistát megdöbentett, hiszen a fiatalok halála feldolgozhatatlan. A körülmény nem is számít. De az igazi hiányt csak mi, a kollégium lakói érezhetjük, akik nap, mint nap láttuk őket, beszélünk velük. Most pedig eltűntek.

Móré Tomi 1991-ben született, alig volt 20 éves, amikor elvesztettük. Elsőéves régészhallgatóként a bölcsészkart erősítette. Diplomája megszerzése után a hunokat szerette volna kutatni, de a keleti népek is nagyon érdekelték: kínaiul és japánul egyaránt szívesen megtanult volna. Szabadidejében sokat olvasott, több nyelven is, hiszen angolul és németül is jól beszélt. Nagy tervei voltak, szép álmai, amelyek megvalósulása nélkül világunk, országunk szegényebb lett.

Ha rá gondolok, mindig a mosolygós arca és szemei jutnak eszembe, ez valamelyest könnyít azon a csomón, ami a halála óta a lelkemet szorítja. Arra kérek hát mindenkit, hogy a szép pillanatokra gondoljunk, amelyekre tényleg érdemes emlékezni, és ne fájdalmas képekkel gyötörjük magunkat!

Utolsó útjára szaktársaival kísértük el Tomit, ahol rengeteg ismerőse, barátja jelent meg virággal, koszorúval részvétet nyilvánítani a családnak. Airsoftos barátai egyenruhában jelentek meg, és díszlövést adtak le a tiszteletére, ami számomra a szertartás legmeghatóbb pillanata volt.

Mindig mosolyogva élj a szívünkben, mi így fogunk Rád emlékezni!

*Fakóságát dübörgő vérré váltja az ősz.
Megkergült lepke kering a fény domború színpadán,
A homály bevakít.
A ködben találtam rád.
Zöld ködben, ami véletlenül sem rózsaszín.
Egyetlen kérdés támoanyag bennem részegen,
Bóklászása feszíti a lelkemet,
Félek tőle és megrémít.
Még a sárga gömb melegében
Esnek alá a levelek
És a mi arcunktól ragyog a kijelző, de*

Mi lesz velem nélküled?

Vrazsovits Rita

Oláh Roland (1991-2011)

"Azt hinné az ember, hogy könnyű a kérdés, és hogy könnyű a válasz, ha felteszik neki, hogy milyen egy ismerőse, barátja vagy testvére személyisége, pláne úgy, hogy sajnos már csak a visszaemlékezésből meríthetünk.

Visszaemlékezés során sajnos elkerülhetetlen a tény, hogy megtörtént a legrosszabb, hogy nincs már közöttünk az, akivel az ember felnőtt, akivel gyerekkorában játszott, akivel az iskolai éveket megkezdte és végigcsinálta... és még hosszasan lehetne sorolni a sajnos emlékként fájó közös pillanatokat. Mindig eszembe jut, hogy nem övele, nem így és nem most kellett volna mindennek történnie. Gyerekkori illúzióként hittem benne, hogy életünk sok szálon lesz még közös, hiszen egy testvér igen közel áll saját személyiségünkhöz is. Ha jobban belegondolunk, még egymás kis világát is formáltuk, olykor saját arcunkra.

Közhelyként lehetne azt mondani ilyenkor, hogy a múlt rossz pillanatai is megszépülnek a visszaemlékezés során. Ez így is van. Bárki bármikor kérdezze, hogy tudok e mondani egy rossz szót is a testvéremre, nagyon kéne gondolkodnom, és gyanítható, hogy nem tudnék. Családunkban még csak hasonló eset sem történt, így a sok miért helyett inkább a szörnyű dolgok felejtése az, ami nyugtatón hathat ilyenkor. Minden ember más és más, nincs köztünk egyforma. Ez is közhely, ha úgy nézzük. Személyiségünk az, ami igazán különlegessé, esetleg különbbé tehet minket másoktól. Hiszem azt, sőt tudom, hogy Roland nagyon jó, remek ember volt. Lehet mondani, hogy kissé zárkózott, de ezt én nem állítanám annyira karakteresen, emlékszem, már gyermekkorunkban is sokszor késő estig beszélgettünk bármilyen témáról, nagyon kommunikatív ember volt, csak a maga módján nyílt meg bizonyos helyzetekben bizonyos személyeknek.

Ilyenkor sajnálom, hogy rohanó világunkban nem mindig volt nekem sem időm megkérdezni: Hogy vagy?, pedig sokszor jóleső érzés lehetett volna. A kommunikáció az, ami pluszt adhat egy fáradt nap után, ha megkapjuk az a lelki támogatást, hogy igen!, érdemes mindenbe belevágni, ha van hozzá fantáziánk és akaraterőnk.

Borzasztó még bele is gondolni, hogy csak 20 rövid év adatott meg Rolandnak az életből. Ez olyan veszteség, amit nehéz feldolgozni. Eszembe jut ilyenkor, mennyi közös dolgaink voltak, mikor először lett kutyánk, a közös focizás, az első cirkuszba elmenni, vagy csak olyan dolgok, hogy a kisdíák megkapja első tankönyvét. Ezek életre szóló élmények, és bátran állíthatom, hogy szerencsés vagyok, hogy nekem olyan gyermekkorom volt, amelyben volt egy testvér is, egy olyan testvér, mint Roland.

Sokan félreismerték Rolandot, jó humorérzéssel volt megáldva. A tanulásban jeleskedett, de ha fáradt volt, akkor eldobta azt a fránya tankönyvet. Nagyon is a realitások talaján ált, néha mondtam is neki, láss egy kis világot, fantáziát mindenben, mindenben. Kiváló memóriával volt megáldva, sok olyan információt tudott felidézni könnyen, amit sokan nem tudunk. Kissé mosolyogtató a visszagondolás, mindig tőle kérdeztem azt, hogy melyik filmben volt ez meg ez??? Tele volt erővel, tervezte a jövőt, az egyetem által nyílt ki előtte a világ, konkrét céljai voltak a szakjával kapcsolatosan, tudta mindig mit akar.

Annyi dolog jut eszembe, és oly nehéz szavakba önteni. Folyamatosan az a gondolat lebeg előttem, hogy igen, nekem a legjobb testvér jutott. És ilyenkor jön a szörnyű érzés, hogy elvesztettük. Soha nem gondoltam volna, hogy ilyen szörnyű dolgok fognak történni. Visszagondolva a múltat, a gyermekévekre, nem is tudom elképzelni hogy mi hogy történhetett. Szép jövő állt Roland előtt, egy karriert futhatott volna be. Szörnyű, hogy az én gyerekeim sose fogják megismerni azt a csodás személyt, aki az én testvérem volt. Nem is tudom elfogadni azt, hogy volt, a régi játékok, a családi programok, a közös csínytevések nem a múlté, olyan, mintha a jelenbe lenne az emlékek által.

Nincs bennem irigység, hogy másnak van testvére, mert tudom, hogy nekem a legfantasztikusabb, legjobb, legkiválóbb testvér adatott meg. Ez szubjektív, de én ezt érzem. Csak megköszönni tudom a sorsnak, szerencsének, istennek, ki hogy nevezi, hogy ilyen testvérem lehetett ebben a 20 évben. Köszönöm, hogy Roland a testvérem volt, van és lesz mindörökké."

Oláh Róbert

Eredmények:	Póker:	Szervezők:
Asztalitenisz:	1. Károlyi – Molnár Balázs	Móra:
1. Károlyi Mihály kollégium – Dudás József	2. Móra – Kozma Tamás	Hermann:
2. Öthalmi Diáklakások – Bóni Imola	3. Károlyi – Kohari Péter	Bruckner Zoltán
3. Herman Ottó Kollégium – Botlik Gergely	Csocsó:	Szabó János
Férfi foci:	1. Móra I. – Varga Bálint, Taskovics Péter	Kovács Attila
1. Károlyi	2. Öthalom – Pogács József, Varga Zsolt	Varga Bálint
2. Herman	3. Károlyi I. – Bujdosó Attila, Tompa Zsolt	Mayer János
3. Móra	Streetball:	Turai Kristóf
4. Öthalom	1. Herman	Molnár Nóra
Gólkirály: Szücs Róbert (Öthalmi diáklakások)	2. Károlyi	Szegedi Eszter
Női foci:	3. Móra	Szabados Gabriella
1. Herman	Kötélhúzás:	Csenki Gergely
2. Károlyi	1. Móra	
Gólkirálynő: Terher Zsannett (Herman Ottó Kollégium)	2. Herman	
Sakk:	3. Károlyi	
1. Károlyi – Novák Barbara	Kidobós:	
2. Móra – Régert Attila	1. Károlyi	
3. Móra – Jancsó István	2. Herman	
	3. Móra	
	Röplabda:	
	1. Herman	
	2. Károlyi	
	3. Móra	

A szervezők nevében szeretnénk megköszönni minden résztvevő és szervező segítségét, aktív jelenlétét napközben és az esti buliban! :)

Jövőre ugyanitt ugyanekkor!

Március 15. – ahogy eddig még nem láttad

Ha még vissza tudtok emlékezni az iskolai ünnepekre, azt hiszem mindannyian egy szóval jellemeznétek őket: **dögunalom**. Most megpróbálunk egy kicsit elvonatkoztatni ettől, és néhány érdekességet, újdonságot megosztani Veletek az egyik legfontosabb nemzeti ünnepünkről: **március 15-ről**.

Ahogy Jókai fogalmazott: *”... könnyű más városnak forradalmat csinálni, tudja, hogy mit tegyen. Legelőször is elkergeti a kormányát, körbeveszi a parlamentet, de hol vegyünk mi kormányt és parlamentet, mikor kancellárunk Bécsben van, a parlamentünk pedig Pozsonyban.”* És ne feledjük, hogy a forradalmakon a királyok feje, illetve vére is fogyó eszköz. Nos a mi uralkodónk (V. Ferdinánd) szintén Bécsben tanyázik ez idő tájt.

Petőfi nem vett részt a 12 pont megfogalmazásában, mert azt már március 11-én megírták nélküle.

Vörösmarty Mihály Főti dalát mindenki ismerte. "Most kell neki felvirulni, vagy soha!" Mennyire csattanósabb lesz ez Petőfi tollából, de ezt még ekkor nem tudja senki. Pontosabban Szikra Ferenc jurátus március 13-án egy sort már elolvasott belőle, belelesve Petőfi kéziratába: Rajta magyar, hí a haza! Szikra elmagyarázta Petőfi-nek, hogy előbb talpra kell állítani a magyart, és csak azután jöhet a rajta. Petőfi nem szerette, ha a verseibe belepofáznak, de kivételesen azt mondta, hogy "még az éjjel az utasításaid szerint kijavítom". Kérték, hogy olvassa fel, de Petőfi azt mondta, ez kelleni fog holnaputánra, amikor elhatározták, hogy kimennek az utcára tüntetelmet csinálni.

A fiatalok rendszerint a Fillinger kávéházban találkoztak, amit az utókor Pilvaxnak nevez. Megállapodtak, hogy 15-én forradalmat csinálnak. De a fiatalok elkésnek. Petőfi március 15-én kora reggel jellegzetes távgyalogló lépteivel, a borzasztó reggeli szürkületben és havas esőben legálább útnak indul. Két ismerős alakot lát, Vasvári Pált és Bulyovszky Gyula, író-t. Odakiált nekik, hogy menjenek Jókai szobájába a Dohány utcába. A költő és Jókai közösen lakást bérelt. Középen volt a nagy ebédlő, egyik oldalán volt Petőfiék szobája a francia forradalmárok képeivel és különböző fegyverekkel. Petőfi távollétében Szendrey Júlia a nőket nagyon tisztelő, korán kopaszodó Jókait ugratta: "Tudja Móric, én nagyon szeretem Sándoromat, és Sándor is engem, de ő egy nőt még jobban szeret nálam, a politikát. Ezért én most egyedül vagyok, Móric. Ugye ért engem, Móric." Móric értette, de hát éppen szerelmes volt, mégpedig a kor ünnepelt színésznőjébe, Laborfalvi Rózába. Szerencséjére ekkor belép Bulyovszky, Vasvári, sőt maga Petőfi is. Az indulás helyett elkezdtek társalogni, ami sok mindenről szólt, csak a forradalomról nem. Végül mégis rájöttek, hogy nekik aznap forradalmat kell csinálni, és elindultak. Kivéve Vasvárit, akinek még volt egy elintézni való kalandja aznap reggel. Hiába, a pesti lányok mind szerelmesek voltak bele.

Landerer nyomdája pompás kapcsolatokot ápolt a titkosrendőrséggel, így már előző este tudta, hogy jönni fognak a fiatalok. Landerer előző este több papírt áztattatott 15.-ére, s a fegyveres védelmet is visszautasította. Sokat elárul hozzáállásáról a következő párbeszéd, melyet gépmesteréhez intézett: „ – Tudja, a fiatalság tegnap gyűlést

tartott a Pilvaxban, és elhatározták, hogy valamit kinyomtatnak. Mingyárt itt is lesznek. Hát maga csak legyen eszénél. Ha kevesen lesznek, hogy a nyomdászemélyzet elbírával, akkor ki kell verni őket. Ha sokan lesznek, isten neki, csinálják meg, amit akarnak.”

Közben kint Jókai tartja szót az embereket, de megijed a tömegben a szemeket veszélyeztető rengeteg ernyőtől. - Holnap talán golyók zuhognak ránk - mondja. -. Akkor elfutunk-e? Ugye nem. - Nem! - kiabálják az emberek. - Akkor csukjuk be az ernyőket! Ötezer ernyő csukódik be egyszerre, egy kattánást lehet hallani és ez a kattánás ez a modern Magyarország első szívdobbanása. Irinyi ekkor hazaküldi a forradalmat ebédelni, három órára pedig a Múzeumkertbe hívja a jelenlevőket. (Petőfiék úgy gondolták, hogy a forradalom legelső lépése és egyszersmind fő kötelessége szabaddá tenni a sajtót, s ők csak ezt a lépést akarták megtenni. Hírt kapnak azonban a leendő közgyűlésről s úgy döntenek, hogy amíg a város másképp dönthet, mint ők, addig nincs befejezve a forradalom).

Délután háromkor újra összegyűlnek az emberek, most már vagy tízezren. A legenda szerint itt szavalta el Petőfi Sándor a Nemzeti dalt, áll is itt egy gyönyörű táblán, csak egy szó hiányzik róla, hogy nem. Mert itt nem szavalta el.

Táncsics Mihály a kiszabadításában nagyon elfáradt, úgyhogy amint hazaér, keresztesik az ágyon és felébreszthetetlenül elalszik. Este azonban ő lenne a Bánk Bán díszvendége. A színházban már tűkön ülnek, a forradalmi

ifjak sem tudják, hogy mit kellene csinálni. Végül Jókai elindul a színpadra, hogy a nézők dühét csillapítva elmagyarázza, miért van távol Táncsics. Csakhogy előbb a színésznők közül egy, éppen Laborfalvi Róza, Jókai mellére tűz egy kokárdát, egy csók kíséretében. Mit ad isten, éppen ekkor megy fel a függöny. Jókai annyira zavarba jön, hogy képzavarral kezdi beszédét: Polgártársak, a vak író a viszontlátás örömeinek... De itt megáll Jókai, fél, hogy kinevetik, de a közönség tapsol, a Bánk bánra már nem is

Színjáték Határok Nélkül

Már-már rendszeresnek mondható irodalmi beszélgetésnek adott otthont kollégiumunk. Jelen alkalommal az erdélyi színházi életbe pillanthattunk be Zsigmond Andrea segítségével, akivel Kovács Flóra beszélgett.

A kollégium lakóit igen kevesen képviseltük, de a színház szakírányosok szép számmal megjelentek.

A bő két órás beszélgetés fő témája a Zsigmond Andrea által szerkesztett, fordított vagy írt kötetek voltak, s ezekkel kapcsolatban tértek ki a színházi létre. A Babes-Bolyai Tudományegyetem Színház és televíziózás karán, tanársegédként dolgozó Andreáról hamar kiderült, milyen sokrétű tevékenységet folytat szakterületén. Három kötete közül, amit most bemutatásra hozott, szerepelt az általa fordított Mihai Măniutiu: *Aktus és utánpótlás* (a színházások, aktív bólogatással jeleztek, hogy a mű alapkövetelménynek számít Szegeden is), egy saját kötet, mely

kíváncsi. A színészek elszavalják a Nemzeti dalt, elmondják a 12 pontot, a zenekar pedig Erkel Hunyadi Lászlójának legszebb részleteit játssza. Amúgy a Jókai mellére tűzött kokárda ötszínű volt, mert a piros-fehér-zöld mellé a székely Laborfalvi Róza székely kék-piros-sárga színeiből a kéket és a sárgát is beleszötte.

Felhasznált irodalom:

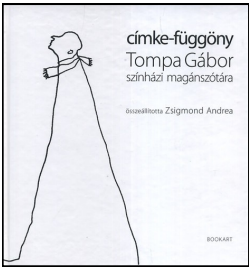
Spira György: Petőfi napja (Budapest, 1975)

<http://index.hu/kultur/klassz/katona0314/>

szurd, Visky András stb.

A kötetektől elszakadva több kérdést is feltettek a hallgatók, főleg az erdélyi színházakkal kapcsolatban. Nehezményezik, hogy kevés a női rendező, ami szükséges lenne, hogy például a szerelmet női szemszögből is színpadon láthassák. A másik említett probléma a színház kritikai fórumok hiánya. Bár Andrea rendszeresen szerkesztett fesztivállapokat, melyek az erdélyi színházi fesztiválok alkalmával jelennek meg, de évközből, ezen lapok hiányában és konkrét folyóirat nélkül, lehetőségük csekély. A megismert kötetek és Zsigmond Andrea dinamikus személyisége megmutatta, hogy bár a lehetőségek tárháza szűk, az erdélyi színházi élet, mely nem csak konkrétan a színházakban merül ki, ott van a fesztiválok és az egyetemi képzések is, igencsak példamutatóak lehetnek a magyar kulturális élet számára is.

Tóth Szabina

I. Karközi Kollégiumi Sportnap

Különleges sportnapra került sor csütörtökön Újszegeden. Az őszi Kolimpia fantázia-névű kollégiumi sportnap után – külön kezdeményezésként – az SZTE Móra Ferenc Kollégiuma valamint szomszédos Herman Ottó Kollégiuma szervezésében került sor az I. Karközi Kollégiumi Sportnapra.

Az egyedülálló kezdeményezést egyrészt az őszi Kolimpia, vagyis a szegedi egyetemi kollégiumok sportnapja ihlette, azzal a különbséggel, hogy a szervezést és a lebonyolítást megkönnyítendő, ezúttal az öt nagy karközi kollégium mérte össze erejét, vagyis a két szervező Móra és Herman koleszekén kívül a Károlyi Mihály Kollégium, az Öthalmi Diáklakások és az Eötvös Lóránd Kollégium. Másrészt a diákszállások egyébként is élénk, komoly hagyományokra visszatekintő belső sportélete inspirálta a sportnap tétőaláhozását. “A célunk elsősorban a kollégiumok lakóinak közelebb hozása, hogy jobban megismerhessék a más-más közösségben élők egymást. Erre a sport, a játék kézenfekvő terep, összeköti, egységbe kövácsoolja a résztvevőket, S persze a legfontosabb cél, hogy az iskolapadból kicsit kimozdulva, mindenki jól érezze magát” – mondta el a SZEGEDma.hu kérdésére Bruckner Zoltán szenior hallgató, a Móra kollégiumi bizottságának sportügyekért felelős tagja, a féléves lebonyolítású kollégiumi labdarúgó-bajnokság örökös szervezője. “Éppen ezért

örülök, hogy már az ötlet felvetése is osztatlan sikert aratott, s résztvevők száma is igazolja, hogy van helye a kezdeményezésnek az egyetem életében” – teszi hozzá a mórás főszervező, aki maga is sok időt fordít sporttevékenységre a kollégium edzőtermében, vagy éppen az épület melletti, ősszel felújított pályán a kapu előtt vagy a palánk alatt. Infrastrukturálisan is jól kivitelezhetőnek bizonyult a sportnap, hiszen a Herman műfüves pályája, a Móra felújított kosárlabdapályája, valamint mindkét oktatási intézmény belső felszereltsége és eszközállománya lehetővé tette a gördülékeny lebonyolítást. “Nagyon fontos segítséget jelentett az SZTE BTK HÖK, az SZTE TTIK HÖK, valamint az SZTE JGYPK HÖK támogatása, amely nélkül a sportnapot nem tudtuk volna megrendezni. Köszönjük továbbá a szervezésben résztvevőknek és a sportolóknak a rendezvényen való aktív közreműködést” – teszi hozzá a két főszervező, Bruckner Zoltán és a hermanos *Szilágyi Rómeó*.

A különböző sportágakban legtöbb első helyet begyűjtő kollégium jutalma egy vándorkupa. Ezt az első alkalommal a Károlyi Mihály Kollégium sportos ifjai hódították el intézményük hírnevét öregbítendő, miután tíz versenyszámból ötben – labdarúgásban, asztaliteniszből, sakkból, pókerben és kidobásban – bizonyultak jobbnak diáktársaiknál. Ezeken kívül az egész délután folyamán zajlottak a megmérettetések női labdarúgásban, röplab-

dában, streetballban, csocsóban és kötélhúzásban.

Természetesen nem maradhatott ki a mórások által jól ismert kötélhúzás sem. A Középfasoriak csapatában a mórás főszervező is tradicionálisan kötélnek állt, bár a győzelem nem volt könnyű. “A hermanosok először elhúztak minket” – mondja a mórás *Steiger Kriszta*, aki, mint a gyengébb nem hagyományosan kötelező képviselője állt be a fiúk közé. “Aztán kiderült, hogy egy félreértés miatt ők kettővel többen voltak, így újrahúzás jött. Nem nagyon bírt egymással a két csapat, majd egy pillanatnyi megingásukat kihasználva végül el tudtuk őket rántani. Jól meg is húzódott a hátam” – idézi fel nevetve élményeit a tanulmányai mellett sokat dolgozó leányzó.

A szervezők bizvást remélik, hogy a több mint 300 résztvevővel lebonyolított sportnap állandó szereplője lesz az egyetemi (sport)életnek és kikapcsolódásnak, s éves rendszerben, más-más kollégiumok hasonlóan magas színvonalú szervezésében újra összemérhetik ügyességüket kollégiumaik legjobbjai.

Forrás: <http://szegedma.hu/hir/szeged/2011/03/karkozi-kollegiumok-sportnapja-ujszegeden.html?nggpage=1>

Szabados Gabriella

jobban, hogy Jack már közel 15 millió eladott lemeznél tart.

Albumai közül nekem leginkább az *In Between Dreams* dalai tetszettek. Az Egyesült Államokban 2005-ben megjelent lemezen 14 kedves, szeretnivaló szám található. A borítón egy mangófa látható, ami utalás a Mango Tree nevezetű stúdióra, ahol a számokat rögzítették. A trackekben felváltva az akusztikus gitáré és az éneké a főszerep, emiatt is hallgatható bárhol és bármikor. A fülbemászó sorok és Jack kellemes hangja

miatt, ami minden egyes számot jellemez, nem is igazán tudnám kiemelni a kedvencem. Ha mégis választanom kellene, akkor talán a *Better together*, a *Banana Pancakes* vagy a *Sitting, Waiting, Wishing* című dalokra voksolnék, hiszen ezek állnak tartalmuk, mondanivalójuk miatt hozzám a legközelebb.

Mindenkinek ajánlom az albumot, mert biztos vagyok benne, hogy nem fogtok csalódní. :)

Lengyel Nóra

Te mire gondolsz közben?

Mikor a szemébe nézel búcsúra vagy szerelemre ké-szen? Mikor kiürül a világ, s Ó egy újat teremtsz neked? Mikor szétvet a bánat vagy a jókedv?

Csukás István osztja meg velünk gondolatait a nemrég megjelent verseskötetében. Kendőzetlenül, a teljes őszinteséget lágy költőiségbe burkolva. Hiszen nem csak Pom-pomnak és Süsünek kellene eszünkbe jutnia, ha a nevét halljuk – ismerhetnénk a versesköteteit is, a „felnőtt énjét”; bár ezt sokan elfelejtik. Ti ne tegyétek!

Tanácsot, vigaszt, örömet és nyugalmat remélhettek az alkotásoktól, melyek a humort sem nélkülözik. A szerelem átíveli az egész életet, mindenhol ott van: a gyermeki képzelőerőben, a strandon, a fülledt nyári szobában, a jégvirágos ablakon, a Városmajorban.

„Itt a kő, én ültem simára, / amíg vártam a diáklányra; / zúg az idő, bennem zizeg, ó, / a sok lenyelt másodpercmutató, / a diáklánynak vastag lett a combja, / kezem immár más szoknyáját bontja; / mi legyen hát a régi szerelemmel, / melyért e követ csiszoltam fene-kemmel?”

Szabados Gabriella

„A drámát színházként olvasom. Színházi javaslatként.”

Március 8-án Visky András erdélyi író, dramaturg volt a Móra Ferenc Kollégium vendége. Rövid bevezetőt Fried István az SZTE BTK Összehasonlító Irodalomtudományi Tanszékének egyetemi tanára mondott. Visky András beszélgetőtársa Kovács Flóra – szintén az Összehasonlító Irodalomtudományi Tanszék oktatója – volt.

Visky András dolgozott szerkesztőként a Korunk című folyóiratnál, megalapította a Koinónia könyvkiadót, doktori iskolát végzett az ELTE-n. 2002-ben DLA címet szerzett a Színház- és Filmművészeti Egyetemen. Jelenleg docense a kolozsvári BBTE Színház és Televízió Karának, valamint dramaturgként dolgozik a Kolozsvári Állami Magyar Színházban. Fried István úgy jellemezte őt, mint Közép-Európa legjelentősebb színházi hagyományait folytató személy, ráadásul az össz-magyar kultúrában, s nem „csupán” az erdélyi területen.

Kovács Flóra Tompa Gábor rendezővel való kapcsolatáról kérdezte a dramaturgot. Ő elmondta, hogy ismeretségük több mint húsz évre tehető, s közös munkáik is nagyjából ez időt ölelik fel. Visky András a rendszerváltás előtt a ’80-as években nem dolgozhatott nyilvánosan, Tompával való közös verses kötete 1994-ben jelent meg, Romániai magyar négykezesek címmel.

Visky fontosnak látja a dramaturg és a rendező közti kapcsolatot, s beszámolt arról, hogy ő dramaturgként minden próbán jelen van. Nem amiatt, hogy nem bízna a rendezőben, inkább a színházi szöveg létmódjában nem bízik. Legutóbbi darabjának színrevitelekor szokatlan volt számára, hogy a rendező csak a főpróbára hívta el, és megkérte: viselkedjen nézőként. Elmondása szerint szigorúan bánik a szövegeivel, kegyetlenül húz ki sorokat, azt figyelve, hogy a színé-

szek szájában hogyan változik a szövege. A próbákon megkísérli külső, nézői szemszögből figyelni a darabjait, mint mondja: „Hiszen az előadást a néző fejezi be.” Tompa Gáborral való közös munkájáról még elmesélte, az abszurd dráma irányába való érdeklődésüket – amellet, hogy Shakespeare műveket is megjelenítenek a színpadon. Megemlítette Ionesco A kopasz énekesnő, illetve Beckett drámák színrevitelét, például a Godot-ra várva és A játszma vége című darabokat.

Beszélt a hangos folyóiratának megvalósításáról, Az Éneklő Borzról. Effajta publikációjából is kitűnik Visky színházközpontú gondolkodása, hiszen a felolvasásokkal tarkított előadásokban a prezentáció kapott erős szerepet. E rádiójátékokban is a színház lehetőségét látta.

A drámaíró leghíresebb műve a Júlia, mely édesanyjának a kitelepülés-történetét mondja el az ’56-os események után. Fontosnak tartotta, hogy egyszemélyes drámában beszélje el a hányattatásokat, ezért a monodráma forma. A színmű készültkor az író saját hangját rögzítette, hangosan olvasta fel a darabot magának, így ellenőrizte, „hitelesítette” a darabot. A Júlia máig a legsikeresebb szerzeménye Visky Andrásnak. A Thália Színházban Tompa Gábor rendezésében került bemutatásra.

Kovács Flóra azt pedzegette, vajon miben áll a Júlia fragmentáltsága. Az idő viszonyában lehet-e keresni a szétfordeltséget. A dramaturg először is kifejtette, hogy a színház minimum három személyből áll, de szerinte inkább négyből. (Értsük ezt úgy, mint a beszélő, s akár ha monológot is mond, kell lennie egy befogadónak, aki ez esetben önnönmaga, és természetesen ott van a néző, a külső befogadó.) Azt mondja: a színházi csend az idő megszüntetése. Mivel a je-

len nem mérhető. Ez a fajta fragmentáltság arra szolgál, hogy kiüsse a nézőt a darab linearitásából. A színház feladata az idő megragadása, a tér megosztása. (Eztán meg is hallgattunk egy részletet a Júliából.)

Visky András arra kérdésre, hogy olvas-e fiatal drámaszerzőket, azt válaszolta, igen, mindent elolvas. S hozzátette: „A drámát színházként olvasom. Színházi javaslatként.” Képtelen szétválasztani a szöveget a megjelenített darabtól. Elvégre – mint mondja – a színház teheti meg, hogy a szöveg-korpuszból maradandót alkosson. Peter Brook elméletét kissé átfogalmazva, azt vallja, hogy a színházban nincs más eseménye, mint-hogy a térben megjelenik a színész. A színház a „Másik” tere, a másik embert észre kell venni. A színházat nem a szöveg felől közelítjük, a színész testének a totalitása adja az élményt. Hiszen a színház mindig ügyetlen. Az előadás alkalmával festéket használnak vér helyett, s a halott is feláll meghajolni.

Végezetül a dráma után felmerült a líra kérdésköre is, Visky felolvasta egy versét. S hozzátette: „A költő által előadott vers a legjobb helyzetben van.” Ugyanis ahogy ma lírát olvasunk, a „magányos vers”, újkeletű dolog. A vers kimondott állapotban közelít leginkább magához.

Az estét Fried István zárta le, s felszólított mindenkit: „Járuljanak hozzá az igényes magyar színházi kultúrához!” Végzőként én is ezt teszem: Vegyetek részt színházi előadásokon, olvasatok drámákat, s ha netalán tán Kolozsvárra tévedtek, ne hagyjatok ki egy előadást a Kolozsvári Állami Magyar Színházban!

Salamon Dóri

Fa-fa-fa-farsang

Februárban újra megrendezésre került a kolis farsang és nagy örömmre jó sokan döntöttek úgy, hogy beöltözünk.

Volt, aki egyénileg, voltak, akik csoportosan neveztek be a jelmezversenyre (ha nevezhetünk egy ilyen vidám jelmez „felvonulást” versenynek). A vicces, kreatív, különleges jelmezek megadták az este hangulatát – amit persze nem győztünk egyéb módokon fokozni (egy kis bátorító a büféből, cseppfolyós állagban és stb). A zsűri, ahogy a beöltözők is, ebben az évben is kitett magáért, jelmezével szintén emelte az este színvonalát.

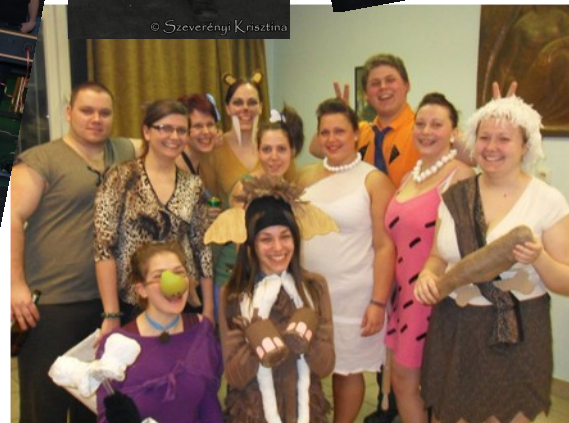
Az elmaradhatatlan tombola megint felcsigázta az izgalmakat. Gondolom sokan sajnálták – velem együtt – mikor nem az ő számuk hangzott el a plüss gorilla sorsolásakor. A hangulat ez után sem hagyott alább, hiszen hamarosan felhangzott a zene a tesi terem-ből és a megannyi tombolás kezd-
hette a tombolást!

Én, mint tavaly is, barátaimmal és szobatársaimmal öltöztem be. Csoportosan beöltözni különösen jó dolog, mindenkinek csak ajánlani tudom! Ilyenkor a készülődés ugyanolyan vidám, ha nem vidámabb, mint maga a bevonulás. Kezdődik a „na mik legyünk ebben az évben” beszélgetésekkel – tökéletes idő töltés ZH-ra készülés helyett. Folytatódik a „de hogyan csináljunk ehhez jelmezt” megbeszélésekkel – amikhez persze már elengedhetetlen a

előtt). És eléri csúcspontját az egész délutános jelmezkészítéssel, egyenlő: baromkodjunk órákig és közben még hasznosat is csinálunk.

Ennek a farsangnak a hozadéka: egy kétdimenziós lábbal hajtos kőkorszaki kocsi; rájöttünk, hogyan lehet XXL-es férfi pólóból női ruhát varrni és már biztos nem felejtjük el, hogy Frédi neje nem Irma, hanem Vilma. Nekem ez épp elég ahhoz, hogy biztos legyek benne, jövőre is beöltözök. Szerintem tegyetek így Ti is!!

Heltai Sára

Könyvajánló: Dan Millman: A békés harcos útja

Ahogy növekszünk, tapasztalunk, felnőtte válunk, egy idő után megsokszorozódnak életünkben a nagy csalódások, beteljesületlen vágyakozások és megválaszolatlan kérdések.

Orvosolni aktuális problémánkat, magyarázatot, egyensúlyt, megnyugvást lelteni, sokan fordulunk különböző vallások tanaihoz, halomra olvassuk a spirituális könyveket, ezoterikus rendezvényeket látogatunk, netán felkeresünk egy jósnőt vagy lelki problémáinkkal pszichológushoz fordulunk. Ki-kik a maga módján törekszik rá, hogy válaszokat, új lehetőségeket találjon.

Dan Millman könyve újabb mérföldkővé válhat ebben a keresésben. Az író saját történetét veti papírra, így nyilván a főszereplő ő maga, valamint a tanítója, akit Szok-nak nevez.

Szok egy új életvitel, újfajta életfelfogás lehetőségét mutatja meg Dannek. Recept a helyes életre nincs a könyvben, ne keresse senki. De Dan útját követve, mi is

megérthetünk valamit ebből az új életvitelből, ami hasznunkra válhat az önismeret, ön megismerés terén is. Szok nem kíméli Dant, fájdalmas és nehéz utat kell megtennie a cél eléréséig. Dan tanítója mentes érzélgősségtől, egyenes, néha kifejezetten kemény, ellentmondást nem tűrő, de - a történetet olvasva - magunk is rájöhetünk, ezt a hozzáállást tanítványa makacssága miatt kénytelen tanúsítani. És amit mindannyiunknak be kell látnunk: senki nem mondta, hogy a fejlődés nem járhat együtt szomorúsággal, nehézségekkel, veszteségekkel - akár nagy veszteségekkel.

A könyv, számomra talán legfontosabb üzenete a tudatosság fontossága. Nincs biztosabb, mint saját belső tudásunk, érzéseink, intuícióink.

Amit még kiemelnék a történetből: a lelki, szellemi fejlődés mellett igen fontos szerepet tulajdonít a test karbantartásának. Felhívja a figyelmet mennyire fontos a test és lélek

összhangja, sőt mennyire fontos feltétele lelki kiegyensúlyozottságunknak az, hogy milyen a fizikai állapotunk és rámutat, hogy mekkora összefüggés van testi és lelki egészségünk között.

Az újságban szétszórva több ízelt is olvashattok a könyvből, azt remélem, ha ez a beszámoló nem, az idézetek mindenképp felkeltik az érdeklődéseket! És még egy plussz infó: a történetet filmre vitték 2006-ban, úgyhogy ilyen formában is elérhető!

Heltai Sára

Albumajánló – Jack Johnson: *In Between Dreams*

Elalváshoz, ébredéshez, egy Ligetbeli sétához, intenzív kapcsolódáshoz vagy leginkább bármihez – így lehetne legegyszerűbben jellemezni, hogy milyen tevékenységekhez is ajánlanánk a Móra Nyúz legújabb számának albumajánlóját, Jack Johnson *In Between Dreams* című lemezét.

A fiatal, hawaii származású énekes-gitáros dalszerzőről, Jack Hody Johnsonról érdemes tudni, hogy zenei stílusa nehezen behatárolható, hiszen különböző stílu-

sokban is otthonosan mozog, amik közül dalaiban is többet megjelölt. Mégis, szerzeményeit leggyakrabban az *akusztikus soft rock* jelzővel kötik össze.

Jack gyerekként még nem annyira a zenéért, a zenélésért élt-halt, hanem a szörfözés volt a mindene. Még hivatásos szörfös is volt, egészen tragikus balesetéig, amikor is abba kellett hagynia az aktív sportolást. A lábadozás hetei alatt kezdett el komolyabban megismerkedni a zenével, azon belül is a gitározással és a dalszöveg-

szerzéssel foglalatzkodott legszívesebben. Sok-sok dalt szerzett pályafutása ekkori szakaszában, ám a debütálása a zenei piacon csak az egyetem elvégzése után következett be.

Onnantól kezdve azonban nem volt megállás, hiszen első albuma megjelenésétől, 2001-től kezdve, átlagosan 2-3 évente új lemezzel rukkolt elő. 6 nagylemeze és számos kisebb albuma látott napvilágot az évek során, valamint közreműködött több előadó lemezén is. Népszerűségét mi sem bizonyítja

vehangúhoz. Viszont Csaba kitartása lankadni kezdett. Belefásult már a kanalazgatásba. Estére az idő ködösre fordult a kurta farkú malacon túl. Csaba már nem látta maga előtt a célt.

Az, hogy eléritek-e egymást, teljes egészében csak attól függ, mennyi kitartásotok van. Ha valamelyikötök feladja, az eddig kimert víz visszafolyik a mederbe – súgta a lány fülébe a falubeli, kedves tündér.

Versek másképp

Ezentúl minden számunkban megosztunk Veletek egy versfordítást. Magyar költő versének idegen nyelvű változatát és fordítva is. Megpróbálunk majd a nyelvi sokszínűség igényének is eleget tenni. Javaslatokat is szívesen fogadunk!

A március 15-ére való tekintettel először egy Petőfi vers angol nyelvű fordítását választottuk.

Forrás: <http://www.visegradliterature.net/index.php?page=authors>

Danyi Ildikó ötlete alapján a verset választotta Szabados Gabriella

Ida kitartóan kanalazgatott tovább, az idő viszont egyre csak ködösre fordult. Hiába hunyorgott, pislogott, sehol sem látta a medvehangút. Csak arra várt, mikor süt ki újra a nap, mikor fogy el a víz. Ám a köd még ma is ott leng az óceán fölött.

Adél már bóbiskol, vette észre apa. Miközben takarót vett elő, Adél így motyogott álmában:
– Apa, ugye építész nekem pöttyös házat?
Apa egy puszit nyomott kislánya homlokára, lekapcsolta a villanyt, és elsuttogott egy álmodj szépet Adélt-t.

Szücs Anita

Föltámadott a tenger...

Föltámadott a tenger,
A népek tengere;
Ijesztve eget-földet,
Szilaj hullámokat vet
Rémítő ereje.

Látjátok ezt a táncot?
Halljátok e zenét?
Akik még nem tudtátok,
Most megtanulhatjátok,
Hogyan mulat a nép.

Reng és üvölt a tenger,
Hánykódnak a hajók,
Súlyednek a pokolra,
Az árboc és vitorla
Megtörve, tépve lóg.

Tombold ki, te özönvíz,
Tombold ki magadat,
Mutasd mélységes medred,
S dobáld a fellegekre
Bőszült tajtékokat;

Jegyezd vele az égre
Örök tanúságul:
Habár fölül a gályá,
S alúl a víznek árja,
Azért a víz az úr!

The whole sea has revolted...

The whole sea has revolted,
The nation in full spate
Has earth and heaven assaulted
And over sea-walls vaulted
With terror in its wake.

See how she treads her measure?
You hear her, as she peals?
If you've not had the pleasure
Then watch her sons at leisure
Kicking up their heels.

At nineteen to the dozen.
Great vessels roll about,
And fall where she has risen,
To hell with mainmast, mizzen,
And sails turned inside out.

Pound on, exhaust your passion
Batter at passion's drum,
Expose your depths, the riven
Furies and fling to heaven
The filthy tidal scum.

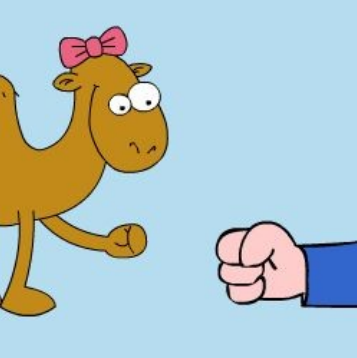
Eternal heaven bear witness
Before all heaven's fools:
Though ships bob on the surface
And oceans run beneath us
It is the water rules.

Kő-papír-olló bajnokság

A 2011. március 8-án megrendezett kollégiumi Kő-papír-olló bajnokságon mindenki egyenlő eséllyel indulva gyűlt össze a dohányzóban és izgatottan vártuk, hogy kivel sorsolnak össze minket. A főszervezők: Széplaki Tünde, kereskedelem és marketing valamint Rékert Attila, pénzügy és számvitel szakos hallgatók. A bajnokságra kb. 40-en jelentkezünk, sokunk érdeklődését felkeltette a szintenként kitéűzött jelentkezési lap.

Széplaki Tündét, Tücsit kérdeztem a szervezésről, a szabályokról és a jelentkezőkről. Tücsi első szervezős tevékenysége volt ez a bajnokság, melyet Rékert Attilával szerveztek és bonyolítottak le. Előzetes sorsolás alapján mindenki kapott egy párt. Egy mérkőzésen belül 2 játékot kellett megnyernie a versenyzőnek ahhoz, hogy tovább jusson. Tehát egy mérkőzés minimum két játszmából állt, olykor hosszas döntetlen-sorozatok fokozták a feszültséget.

A kő-papír-olló-ban a vetélytárs teljes ismerete sem válik mindig az ellenfél előnyére, hiszen nem lehet előre kiszámítani, hogy a másik fél melyik elemet mutatja. Így minden játszma során 1/3 a valószínűsége annak, hogy az adott versenyző győz. A játék nagyrészt a szerencsén múlik, mindenki egyenlő eséllyel indul.

A verseny egyenes kieséses volt, tehát első körben tovább jutott 20 ember. A második körben a papíron egymás alatt szereplők mérkőztek egymással, így körönként feleződött a játékosok száma. Mivel a 4. körben páratlan számú versenyző volt, a már kiesettekből sorsoltak még 3 főt, így 8-an lettek, ebből 4-en jutottak az elődöntőkbe, akik már a dobogós helyekért játszottak.

A döntőben Steiger Kriszta és Somo gyi Réka küzdöttek, a 3. helyért pedig Tóth Ildi és Fodor Andrea. Tücsi szavait idézve: „Az volt az érdekes ebben, hogy ha jól emlékszem, Fodor Andi még a legelső körben kiejtette Steiger Krisztát, akit utána én sorsoltam vissza és így nyerte meg a versenyt végül Kriszta :) A második Réka lett, a harmadik pedig Fodor Andi.”

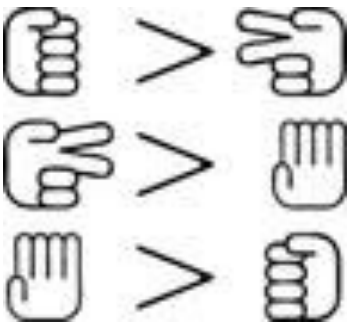
Így alakult ki a végeredmény, a díjak a szervezők kreativitásáról tanúskodnak. „A harmadik egy ollót kapott, a második a papírt jelképező mappát, az első pedig egy faliórát (kő gyanánt XD).”

Bár én személy szerint csak a harmadik fordulóig jutottam el, ahol a bronzérmes Fodor Andi ejtett ki J, nem bántam meg, hogy neveztem a versenyre. Nagyon szuper csapat gyűlt össze a dohányzóban és remek volt a hangulat, szerintem mindannyian nagyon jól éreztük magunkat. A verseny a szervezők hibátlan munkájának köszönhetően zökkenőmentesen zajlott.

Remélem sokak nevében írhatom, hogy nagyon várjuk a következő kő-papír-olló bajnokságot és nagyon örülnénk, ha sor

kerülne egy újabb szervezésre. Biztos vagyok benne, hogy ugyanekkora sikere lesz egy esetleges újabb fordulónak is J.

Balog Márta

Tudományos megközelítésben...

A kő-papír-olló-ban 3*3, azaz 9 az összes eset száma, amennyiben két személy játszik egymás ellen. A személy 3 lehetőség közül választhat, vagy kőt vagy papírt vagy ollót mutathat. B személy is ugyanebből a háromból mutatja valamelyiket. A számára a kedvező esetek száma 3, mikor A mutatja a kőt és B az ollót; A a papírt és B a kőt; A az ollót és B a papírt. Ebben a három esetben nyer A. 3 esetben lehet döntetlen a játszma, mikor ugyanazt mutatják és a maradék 3 esetben B nyer. Az utóbbi 6 eset nem A-nak kedvez. Ez alapján kiszámítható, hogy mennyi a valószínűsége annak, hogy A nyerjen: $p = k / \bar{o}$, ahol (p) a valószínűség, (k) a kedvező esetek száma és ($\bar{o}$) az összes eset száma. Behelyettesítve a helyes értékeket: $p = 3 / 9$, azaz 1/3 a valószínűsége annak, hogy A nyer.

Könyvtári éjszaka

„Polcok nyújtóznak a magasba, az olvasást most se hagyj abba! Hiába kong az éjféli harangszó, ne ez legyen az utolsó végszó! Betűk fölött érjen a reggel, s kezd a napot elgémberedett s**gel!”

A plakátokon olvasható kis versikét meglátva máris biztos voltam benne, hogy ez az esemény kihagyhatatlan. A koli újság különszáma is erről győzött meg (ha valaki lemaradt róla, megtalálja a koli honlapon – mert ez itt a reklám helye :P)!

Mikor lementem aznap este a könyvtárba, nem telt el sok idő és be is bizonyosodott a sejtésem: valóban vidám éjszaka elé néztünk!

Apró lampionok a plafonon, mécsesek az asztalokon, kényelmes fotelek az ablak alatt és kis viccek a könyvespolcokon. Az embernek rögtön maradni támadt kedve. Az asztalon szétszórva különböző tesztek heverték (vers felismerés,

könyvtári kérdőív, történelmi – műveltségi kérdéssor), mellettük pedig egy fantasztikus társasjáték útvesztőkkel, jutalom lépési lehetőséggel és rengeteg általános tudást célzó kérdéssel.

Még részt venni sem kellett benne (elég volt, belehallgatni az éppen zajló játszma kérdéseibe) ahhoz, hogy rögtön rájöjjünk: az égvilágon semmit nem ér a tudásunk. Persze az emberben továbbra is pislákkolt a remény, hogy ő majd mégis fog tudni válaszolni a műveltségi kérdésekre – hiú ábránd. Ettől függetlenül az első adandó alkalommal beszállt a játékba, hogy most már élesben megmutathassa mindenkinek: tudatlansága irodalmi, művészeti és kulturális téren felülmúlhatatlan. A szellemi csódtól eltekintve a társasjáték nagyon kreatív és sok vidám percet szerzett annak, aki elég bátor volt ahhoz, hogy szembesüljön kultúrátlanságával!

Mihez kezdhették az ember, ha

nem volt épp kivel társasozni? Fejest ugorhatott a tesztek világába (és ehhez még megerőltetnie sem kellett nagyon magát, mert a papírok kéznyújtásnyira voltak). A sportosabbak útra kelhettek, hogy megnézzék a könyvtár kínálatát, az új könyveket vagy válogassanak a kiszelektált és ingyen elvihető könyvek közt. A hangulat emeléséről rumos teával - a motiváltságról könyv nyemérényekkel gondoskodtak a szervezők, akik igazán mindent megtettek, hogy jól szórakozzunk. Ezer köszönet Nekik ez úton is, hogy ilyen vidám, hangulatos estében részesítettek bennünket! Sok mindenkivel beszélgettem utána a könyvtári éjszakáról és egybehangzó a vélemény: szeretnénk még ilyet!

Heltai Sára

(Képekért lapozz a 34. oldalra!)

vidám kukac. Ezt is persze mi, mórások kezdeményeztük. :)

Mi jövőre is ott leszünk, csatlakozzatok Ti is!

Csapattagok:

Andrásik Attila
Font Adél
Hornyik Anna Viola
Nyerges Ábel
Pfeffer Árpád
Pukler Péter
Szabados Gabriella
Vrazsovits Rita
Wolf Máté Márk

Szabados Gabriella

Hideg és jókedv

Nehéz ezt a két fogalmat együtt elképzelni, nem? Hiszen ha hideg van, akkor fázunk. Ha fázunk, akkor pedig még véletlenül sincs jókedvünk. És mégis! Bizony van legalább egy szituáció, amikor ez a két dolog együtt jár. A karközi kollégiumi jeges est, melyen a négy induló koli közül mi nyertük el a második helyezést!

Szokatlan módon, nem a megszokott tömegnyomor fogadott, mikor a jégre léptem, hanem egy kellemes, ismerős arcokból álló társaság, aki már alig várta, hogy egyik kedvenc sportjának, a jégkorinak hódolhasson. A bemelegítő körök után kezdetét vette a verseny, mely igénybe vette mind fizikai mind szellemi képességeinket. Az izgalmaikkal teli szlalomok, gyorsasági és egyéb ügyességi feladatok közben persze renge-

teget neveltünk, biztattuk a csapattársainkat, és ujjongva emeltük fel a kezeinket, mikor mi nyertünk meg egy-egy fordulót. A végeredmény. 1. Károlyi 2. Móra 3. Őthalom 4. Hermann.

De nem is ez volt az est csúcspontja, hanem amikor legalább 50-60 ember korcsolyázott egyszerre, egymás vállába, derekába kapaszkodva, mint egy nagy

Köd

– Apa, olyan rossz idő van ma este! Egész délután az ablakban ültem, de még a postaládaig sem láttam el. A szomszéd Peti hívott, hogy menjek vele játszani, de ilyen időben oda sem találnék hozzájuk. Mi ez, amitől minden szürke és nyirkos lett?
– Ez, kislányom, a köd.
– Kööd? – kérdezett vissza Adél.
– Igen, ezt úgy hívják. Ha nem hiszel nekem, kérdezd meg anyát is.
– Mesélj nekem a ködről!- kérlete apát Adél.
– Én csak egy egyszerű könyvtáros vagyok, nem értek a földrajzhoz. De ha ide ülsz az ölembe, mesélek neked egy történetet a köd hatalmáról.
Adél szerette, ha apa mesélt neki. Nagyon kíváncsi volt az újabb történetre is, így hát pillanatokon belül apa térdén csücsült.

Abban az időben a világnak két fele volt, az üveghegyen túli és a kurta farkú malacon túli részek. Ezeket az óceán választotta el egymástól. Az üveghegyen túl minden ház pöttyös volt, az ablakokban rendszerint pihent egy kiskanál. A nők csillogós körömlakkot használtak, a férfiak nadrágtartót viseltek. Az egyik nagyvárosban az állatkert mellett lakott Ida, egy lila pöttyös házban. A kurta farkú malacon túl a házak falait matricák borították, ebédkor nem hiányozhatott az asztalról a málnás tészta. Ezen a féltekén rendszeresen rendeztek „medvehang utánzó” versenyt. A földi a királyi cím volt.

Az idén Csaba nyert. Ezt az eseményt minden tévé és rádió csatorna sugározta. Így nem csoda, ha Ida házába is eljutott a nagy hír. Ida, amint megpillantotta az újdonsült királyt, menten beleszeretett. Az üveghegyen túl élő leányszónak sem kellett több, minél előbb találkozni akart a királyfival. Meg akarta ismerni őt. Kíváncsi volt, milyen a simogatása, szereti-e a tökfözeléket, és megtehenegelne-e egy tehenet. De ott volt az óceán.

– Az óceánt átszelni nem egyszerű dolog, de rajtam aztán nem fog ki holmi pocolya – gondolta a lány, és ahogy az udvaron sétált meglátta az ablakpárkányon pihető kiskanalat. – Gyerekkorom óta nem értem, miért felejtene minden háznál egy kanalat, de most végre hasznát veszem- kiáltott fel Ida lelkesen. Kirohant az óceán partra, és veszettül kanalizni kezdte a végeláthatatlan víz-

mennyiséget.

Ahogy teltek múltak a nappalok és az éjszakák, a lány egyre több vizet kanalizott ki az óceánból, mindezt azért, hogy találkozhasson sosem látott szerelmével. A kimert víz már elborította a kis, virágos kertet meg a pöttyös házikót. Ám az óceán még mindig kiapadhatatlanul terjengőzött Ida előtt. Hirtelen tehetetlennek érezte magát. Kétségbeesésében sírva fakadt, ám könnyei csak növelték az óceánt. Kénytelen volt abba hagyni a könnypotyogtatást, ha el akarta érni választottját. Így hát összeszedte magát, és kanalizott tovább.

Ám ezek után már a televíziók, bulvárlapok is felfigyeltek az elszántan munkálkodó, különös lányra:

Kedves nézőink! Köszöntjük önöket a híradó esti kiadásában!

A kanalas lány

Az üveghegyen túl élők hétköznapjait hétfő óta felforgatta egy Ida nevű lány, aki napok óta kanalazza az óceánt. A kimert vízmennyiség már a part menti házakat is elöntötte. Ida beszámolójából tudjuk, a kurta farkú malacon túlra szeretne eljutni, hogy találkozhasson Csabával, az idei év medve hangutánzó királyával.
Szakértőnk elmondta, a károk egyre nagyobb összeget tesznek ki. A város lakói szerint ez nem lehet így tovább. A problémával a bírósághoz fordulnak.

Innen értesült a történetekről a medve hangú király is, akit teljesen magával ragadott a szerelemért kanalizáló lány. Ezért Csaba azon nyomban levelet küldött Idának.

A levelében ez állt: *”Kedves hölgyem! A másik parton én is a kezembe vettem egy merőkanalat. Szeretettel gondol Önre: Csaba”*
Ettől fogva együtt kanalazták a nagy, sós vizet.

Hét hónap múlva az óceánból már csak egy Bala-tonnyi vízmennyiség maradt. Hunyorogva ugyan, de már látták egymást tiszta időben. Az eddig kimert víz már falvakat, városokat öntött el. Ida egyre lelkesebb lett, már egészen közel érezte magát a med-

zációs színházat (EIKÉPesztők) és egy úgynevezett „láthatatlan színházat” is.

Az életvezetési tanácsadó-nak nem csak a szolgáltatásait lehet igénybe venni, hanem akár mi magunk is csatlakozhatunk a stábhoz, vagyis a kortárssegítők-

mondta, hogy ő már gondolt rá, hogy nekem ez jól állna. Nem is igazán értettem ezt, de így beke-rültem:)

- *Milyen feladataid vannak a kortárssegítés keretében?*

Nóri: Én leginkább a döcögösen működő kreatív kört emelném ki a kortárssegítésből, ezt csinálom legszívesebben. Ezek olyan dél-utánok, ahol különböző kézmű- ves technikákat ismertetünk meg az érdeklődőkkel. Ez inkább olyan, hogy eltöltünk egy-két vidám, felszabadult órát, és alko- tunk. :) Ezen kívül szoktunk csi- nálni pályaválasztási tanácsadást különböző rendezvények kereté- ben, vettem részt láthatatlan szín- házban és tanulásmódszertani programokon.

- *Mi a legjobb vagy a legkevésbé jó dolog benne?*

Nóri: A legjobb dolog...? Ami- kor azt látom, hogy a szakkörön a résztvevők vidámak, felszaba- dultak, sikerül kitörniük pár órá- ra a hétköznapi mókuskereké- ből. Amit pedig a legkevésbé szeretek, az az, amikor hiábava- lónak érzem az igyekezetet, ami- kor elakadnak a dolgok a nemtö- rődömség vagy a bürokrácia mi- att...

- *Végül pedig, van-e valami, amire felhívjátok az egyse- ri hallgató figyelmét?*

Nóri: Igazából alapvetően taná- csolnám, hogy nyissák ki a sze- műket a világra, de ezen belül a

tanácsadó programjaira is. Mert vannak itt önismereti, tanulásmódszertani- és karriertré- ningeik teljesen ingyen, életveze- tési tanácsadás online és offline, mindenféle karrierrel kapcsolatos lehetőségek, és hát a láthatatlan színház meg a kreatív stúdió. Ezeket kár kihagyni, mert most még mindegyik ingyen van, mindegyiket direkt az egyetemis- tákra próbáljuk szabni, és a be- fektetett idő és energia később hatványozottan térül meg.

A kortárssegítőkhöz hasonlóan magam is úgy gondolom, a hall- gatók, különösen, ha valami ko- moly gondjuk van, sokszor nin- csenek tisztában vele, vagy nem jut eszükbe, hogy egy ilyen lehe- tőség is a rendelkezésükre áll. Az nem kerül semmibe, hogy az ember mondjuk bejelöli facebookon az életvezetési ta- nácsadót, értesül a programokról, aztán majd eldönti, részt vesz-e rajtuk, vagy nem. Tudjátok, mint a reklámban, a lényeg, hogy megtehetnéd. :)

Valkai Zsuzsa

Kollbiz-körkérdés

Kollégiumi bizottság tagjait a következő kérdésekből kicsit jobban megismerhetjük.

Szabados Gabriella

1.Mi a kedvenc idézeted, mondásod? Most olvastam Feldmár András, pszicoterapeuta könyvében: "Ha két ember talál egy való- di kapcsolatot, akkor az a kapcsolat nem fárasztó, ha- nem életető. Van valami ener- gia, ami megtölti azokat, akik valódi kapcsolatban állnak. Mondjuk, hogy van egy kút, ahova nem lehet egye- dül menni. Ha az ember egyedül megy ahhoz a kút- hoz, akkor semmit nem kap. Ketten, vagy többen kell odamenni, és akkor mindenki egyszerre kap energiát. Egyszerre kapja a vizet."

2.Kedvenc filmed, színészed? Mostanában az Ere- det és Fekete hatyú volt rám nagy hatással. Szeretem még a kosztümös filmeket, a történelmi témákat feldogozókat és az igazi meséket.

3.Kedvenc együttesed, számod? James Blunt, Shakira, Nickelback számok jutnak először eszembe.

4.Tervezel-e nyárra utazást? Ha igen, hova? Lehet lesz Horvátország, bár ez még tényleg csak terv. Egyébként már az is jó, hogy olyan sokat otthon le- hetek majd a családommal.

5.Közeleg a húsvét, szoktál-e locsolkodni avagy várod-e a locsolókat? Várom, de csak azokat, akik tisztességesen locsolnak meg, vödör vízzel. A pacsu- lisokat elzavarom :)

6. Mik a terveid tanulmányaid befejezése után? A mesterképzés után rádióban, tévében szerkesztőként vagy riporterként, esetleg újságíróként szeretnék dol- gozni, a lehetőségektől függ, hogy melyik lesz végül.

7.Hiszel-e a babonákban? Mitől tartasz? A vonzás törvényében hiszek, de azért én is megfogom a gom- bom, ha kéményseprőt látok.

8.Kedvenc tantárgyad, tanárod? Tavalý éltünk- haltunk a marketingért és Prónay Szabolcs tanár úrért. :)

9.Melyik közösségi program az, amelyen szívesen részt veszel a koliban? Az összes. De tényleg, saj- nos nem tudok választani. Na jó,

znem szoktam.

10.Volt-e olyan nap, esemény, amelyet szívesen kitörölnél az életedből, vagy amire szívesen em- lékszel? Ide inkább olyat írnék, amire emlékezni akarok. A barátom kint van Erasmussal Spanyolor- szágból, és a bölcsészálra hazajött. De én nem tud-

tam róla, egyszer csak befogta hátulról a szemem, itt a koliban. Nem is tudom mennyi ideig önkívületben szorítottam. :)

11.Melyik országban, városban élnél szívesen? Jelenleg a spanyol és francia nyelvterületek felé ka- csintgatok, de Európán belül.

12.Kipróbáltál-e már extrém sportot, ha nem, szeretnél? Ha a falmászás annak számít, akkor igen. De szeretnék még bungee jumpingolni vagy ejtőernyőzni.

Varga Bálint

1. Mel Gibson a Rettenthetetlen c. filmben mielőtt kivégzik: "Szabadság"
2. Kedvenc film: Kopaszkutya, szí- nész Tom Hanks
3. együttes: Hobo Blues Band, szám pedig azt hiszem érthető okokból Fluortól a Mizu :)
4. Jó lenne elmenni a nyáron a Balatonra az otthoni barátaimmal, remélem idén végre sikerül is.
5. Húsvétkor általában várom a locsolókat, de soha nem jött még senki, én nem szoktam fárasztani ma- gamat ezzel.
6. Nem gondolok előre 10 évre
7. Nem hiszek a babonákban, vannak kis szokásaim, melyeket betartok, de ennyi.
8. Szerettem Rác Lajos, Pelyach István vagy Szabó Pál Csaba óráit, aki ismeri őket, az tudja miért, régen a kedvenc tantárgyam a törti volt, most nincs kedvenc óráim
9. Gyakorlatilag a közösségi programok legnagyobb részében vagy szervezőként, vagy résztvevőként részt szoktam venni, persze hozzám mindig legköze-

- lebb a és a póker állt.
10. Mondjuk a Február 3-ai bulit szívesen kitörölném az emlékeimből (félíg már sikerült is), de a mostani kóli farsangra például biztos, hogy sokáig mosolyog- va fogok visszagondolni.
 11. Jól érzem magam Szegeden, külföldre egyébként is csak tanulni vagy dolgozni mennék, nem letele- pedni.
 12. Nem, és nem is szeretnék semmilyen.

Régert András

1. Több kedvenc idézetem, mon- dásom van. Talán ezek közül az

höz. Ők olyan egyetemisták, akik részt vesznek az életvezetési tanácsadó feladataiban. Ha valaki úgy érzi, szívesen segítene a töb- bi egyetemistának, akár csatla- kozhat is a csapathoz, nem kell hozzá pszichológus hallgatónak lenni, bárki jelentkezhet.

Ennek kapcsán megkér- deztem egy kortárssegítőt, Békés Nórit arról, milyen is ez a mun- ka, mivel jár. A következőkben olvashatjátok a válaszait.

- *Mióta vagy kortárssegítő, és hogyan lettél az?*

Nóri: Kicsit több, mint két éve. Szerintem engem lefejevadásztak- ! :) Egy ismerősöm, aki akkor már négy éve kortárssegítő volt, mesélt nekem erről a lehetőség- ről, és ez nekem tetszett. Aztán egyik oktatónk (a központ veze- tője) mesélt róla az egyik órán, és megkérdeztem, hogy lehet-e csatlakozni. És furcsa módon azt

Hasznos linkek:

A tanácsadó honlapja – <http://www.eletv.u-szeged.hu>

Online tanácsadás – <http://eletvezetesonline.hu>

Improvizációs színház – http://www.eletv.u-szeged.hu/index.php?option=com_content&task=view&id=50&Itemid=61

egyik legkedvesebb az, hogy "Az igazán nagy embert az jellemzi, hogy a lehetetlent akarja és valósítja meg!"

2. A kedvenc filmem a Tizedes meg a többiek, kedvenc színészem nincs.

3. A kedvenc együttesem az Akela, a kedvenc zene-számom pedig Iron Maidentől a Fear of the Dark

4. Még nem tudom, valószínűleg a Zempléni-hegységbe megyünk nyaralni.

5. Már nem igazán szoktam locsolkodni, régebben eljártam, de az elmúlt években ez sajnos elmaradt.

6. Igazából nem tudom pontosan, csupán annyi, hogy szeretnék valahol munkát találni, elhelyezkedni.

7. A népi babonákban nem igazán hiszek, de voltak már páran, akik érdekesen néztek és jókat nevettek, hogy hatodévbén, annyi vizsga után is megcsinálom a vizsga előtt a magam kis szertartását, és hogy mennyire sajnáltam mikor a kabalatollamat elvesztettem. Szóval egy-két problémám nekem is van:)

8. Olyan, hogy kedvenc tantárgyam nincs. (Ha az egyetemi tárgyak közül kell választani. Annyi féle kurzusom volt, hogy nem tudnék dönten. Persze viccesen szoktuk mondani, hogy annyira szerettem Magyarország természetföldrajzát, hogy hétszer mentem el belőle vizsgázni, de igazán nem fogok tudni tárgyat megnevezni. Inkább úgy mondom, hogy történelem szakon a hadtörténettel foglalkozó órákat kedveltem. Középiskolások közül természetesen a földrajz és a történelem). Tanárok közül az egyetemen nagyon sokat tisztetek a felkészültsége és a tárgyi tudása miatt. A kedvencem pedig, bár nagyon nehéz választani, Kökény Andrea tanárnő, aki Anglia és az USA újkori történetével foglalkozik.

9. Igazából erre nekem nagyon nehéz válaszolni, mert általában szinte mindegyiken részt veszek. Idén talán eddig a farsangon éreztem magam a legjobban, de még vissza van a Morgilla is.

10. Amit szívesen kitörölnék olyan volt, de valószínűleg mindenkinek volt már ilyen pillanat az életében. De több olyan van, amire szívesen emlékszem. Ezeket nagyon sokáig tartana felsorolni, úgyhogy inkább senkit nem fárasztok vele.

11. Természetesen itthon, Magyarországon. Azt hogy melyik városban azt viszont nem fogom tudni megmondani. Szeretem Szegedet is, de szeretem a szülővárosomat Siklóst is. Ha arra voltál kíváncsi, hogy külföldön hol élnék szívesen, akkor Németország a

válaszom, és azon belül is Észak-Németország (Kivéve október, akkor Bajorország:)).

12. Nem próbáltam ki, én a hagyományos sportokat jobban kedvelem (személy szerint a kosárlabdát és a focit szeretem), és nem is szeretnék kipróbálni, normál esetekben is szépen össze tudom magam törni, nem bonyolítom még tovább az életem.

Szabó János

1. Idézet: Hemingway - Öreg halász és a tenger: "A man can be destroyed, but not defeated.", "Az embert el lehet pusztítani, de nem lehet legyőzni"

2. Kedvenc film/színész: A barátok hallgatnak, Sir Anthony Hopkins

3. Kedvenc együttes/szám: AC/DC - bármelyik, de ha muszáj választani, akkor a Rock Your Heart Out lenne az talán

4. Nyaralás: Nincs tervben semmi, de Krisztával biztos megyünk valahova.

5. Húsvét: Igen, szoktam locsolkodni, de mára már csak a családot.

6. Tanulmányok után: Dolgozni.

7. Babonák: Nem igazán hiszek bennük.

8. Kedvenc tantárgy/tanár: Címszavak egy szociálpszichológiai szótárból - dr. Katona Péter

9. Közösségi program: Ha ráérek, bármelyik.

10. Esemény: Hát, kitörölni semmit, mivel a rossz pillanatok is hozzátartoznak az életemhez, a kellemes élményeket, amik a kollégiumhoz kapcsolódnak, fel sem tudnám sorolni.

11. Város ahol élnék: Kolozsvár

12. Extrém sport: Hát ha az annak számít, akkor mondjuk egy épített pályán kipróbálni a quadozást.

legtöbb program lebonyolítását egy professzionális csapat, a Trenkwalder Kft. végzi. Éppen ezért szinte leghasznosabbnak az említett lehetőségek közül a próbainterjút tartom. Ez egy valódi állásinterjúnak a szimulálása. Ön-életrajz mellett olyan állásajánlatokat is kell vinni, amelyeket meg szeretnénk pályázni! Ha ezt nem felejtjük el, akkor gyorsan egy éles helyzetben találhatjuk magunkat. Mivel az ott elhangzottaknak nincs következménye, bármit mondhatunk magunkról. Ezzel viszont magunkat csapjuk be. A legtöbb esetben már az interjúztatók is rájöhetnek a turpisságra, ők ugyanis ezen a téren tapasztaltabbak nálunk. Nem jó komolytalan-nak tűnni előttük már csak azért sem, mert később a valódi állásinterjúkon is összefuthatunk velük, hiszen ők rengeteg cég megbízásából hivatásszerűen végzik ezt a munkát.

Miután már úgy érezzük, hogy mindent tudunk, amit a Karrier-napokon megtanulhattunk, kipróbálhatjuk magunkat a rendszerint ezután megtartott állásbörzén. A már tárgyalt rendezvényhez hasonlóan ez is a TIK-ben kerül megrendezésre. Dél-kelet Magyarország legnagyobb állásbörzejének tartják. Meghívásos

alapon vesznek részt rajta az állást kínáló cégek, és az ügyesebb hallgatók már konkrét ajánlatot is kaphatnak tőlük. Nagyrészt konkrét meghallgatásokat is lebonyolít, felmérve ezzel a diákok rátermettségét. Viszont némelyikük csak felállít egy standot, kiküld egy képviselőt. aki csak tájékoztatással tud szolgálni a cég működéséről, de interjúztatást nem végez. Az ilyenekkel is érdemes felvenni a kapcsolatot. Ha leadjuk nekik az önéletrajzunkat, később érhet kellemes meglepetés, és lehet pont ők fognak minket alkalmazni.

Mielőtt rátérnék az SZTE Karrier Iroda hétköznapi feladataira, szeretnék említést tenni azokról tanfolyamokról (tréningekről), amelyek különböző időszakokban kerülnek megrendezésre, és szintén a hallgatók könnyebb munkavállalását szolgálják. Ilyenek például a Kommunikációs és tárgyalástechnikai tréning, vagy a project és pályázatírási ismeretek tréning. Ezeken a részvétel az iroda más rendezvényéhez hasonlóan ingyenes, de előzetes jelentkezéshez kötött. Ezek ugyanis a Honvéd-tér 6. alatt egy kisebb tárgyalóban kerülnek megrendezésre, ahol maximum 12 hallgató fér el.

Most pedig nézzük meg mivel szolgálják érdekeinket a az iroda munkatársai a hétköznapiakban, amikor éppen semmilyen komolyabb rendezvény szervezésében nem kell részt venniük! A központi iroda legfontosabb feladata a tanácsadás. Ha valamilyen okból kifolyólag sürgősen szükségünk van valakire, aki értékelné önéletrajzunkat, motivációs levelünket mielőtt pályáznánk velük valamely munkahelyre, akkor hozzájuk bátran fordulhatunk. Mind személyesen, mind pedig online (e-mailben) a rendelkezésünkre állnak. Az ÁJTK-n és a GTK-n működő kisebb irodák viszont egyéb tevékenységet is végeznek. Ezeken a karokon szükséges a hallgatóknak már az egyetemi évek alatt pár hét szakmai gyakorlatot teljesíteni. Bár a diákok ezt megoldhatják egyéni úton is, akinek nincs olyan ismerőse aki alkalmazná, vagy csak színvonalasabb helyen szeretne dolgozni, választhat a karrier irodával szerződést kötő cégek, minisztériumok, ügyvédi irodák között is. A hallgatóknak ezt az utat választani már csak azért is könnyebb, mert így sok adminisztrációs feladatot nem nekik kell ellátni.

Hegdüs István

Tanácsok életvezetéshez

A szegedi egyetemisták sok szempontból szerencsésnek mondhatják magukat, még akkor is, ha ezzel nem mindig (minden körülmények között) vannak tisztában. Az egyik ok az öröme az, hogy Szegeden működik egy Egyetemi Életvezetési Tanácsadó Központ (régebbi nevén Diákcentrum). Ez az intézmény rendkívül sokoldalú, és azt a rengeteg mindent, amivel foglalkozik, mind-mind a diákokért, ha úgy tetszik, az egyetemi polgárokért teszi.

Feladatai közé tartozik a karrier-tanácsadás, életvezetési tanácsadás, fogyatékkal élő hallgatók segítése, és különböző rendezvények szervezése (pl. az Esélyek Napja, vagy a kreatív kör), illetve a sokakat vonzó rendezvényeken (pl. SZIN) való részvétel. Szoktak tartani előadásokat tanulásmódszertannal, párkapcsolattal és más hasonló, legtöbbünk számára aktuális témával kapcsolatban; illetve tréningeket is, például önismereti vagy szintén tanulásmódszertan témában. Működtetnek egy improvi-

magába szűrja az összetört tükör éles darabját, majd vérző alhassal, mintaszerűen végigtáncolja a megerőltető utolsó felvonást. A film elejétől érzékeltetett szürrealista részletek – lapockából pelyhedző tollak, összenőtt lábujjak, gyilkos hajlamok – összeállnak, és a tiszta szívű balerina valóban gonosz, öntelt fekete madárrá változik. Majd a koreográfia szerint meghal, mint ahogy egy nyiladozó rózsaszál törik le az első téli hó rettenetes súlya alatt.

Nina hamvaiból táplálkozva kerül a csúcsra az őt alakító, gyönyörű Portman kisasszony, aki teljes átéléssel – a balett alaplépéseit is elsajátítva – karrierje legérettebb előadásával nyűgözi le a nézőket. Játékának hitelességeért saját életéből is meríthetett egy kanállal, hiszen ő is csak egy törékeny kislány volt Hollywoodban, akinek a szerep kedvéért kissé meg kellett romlania.

Darren Aronofsky, a rendező, aki a háta mögött tudhat már több nagysikerű filmet is – Rekviem

egy álomért, A forrás, A pankrátor – legújabb filmjében sem szükködött a szürrealista megoldásokban. Ennek segítségével mutatja be, hogyan változik át külsőleg is fekete hattyúvá a tiszta balerina. Azonban az egyik jelentben, ahol a plüssmackókkal tele rakogatott szoba közepén látha-

tóvá válnak a magában harcoló lány lábszáranak nyílt törései, hattyúvá alakulásának második jelei, a rendező már túlzásba esik. Szármaló képzelete darabjai később még látványosan nyilvánulnak meg a premier előadáson is. Nina tudathasadásos jeleneteit tükörök bevonásával, és hirtelen mozgatott kameraképek, meghökentően gyors vágások alkalmazásával teszi – a zavarodottságot

keltő hatás mellett – jobban érthetővé.

Az egész történet szinte végig zárt terekben, a színházban, a balerina lakásában, diszkóban zajlik, amivel ráerősít a filmben amúgy is uralkodó nyomasztó hangulatra.

A pszichothrillerben Aronofsky nem riad vissza attól sem, hogy a látványvilág fokozása miatt ötvözze a horrorra emlékeztető, az erotikus, a klasszikusan művészi és a züllötten drogos jeleneteket. Filmje éppen ezektől a megoldásoktól válik egyedivé. A néző talán pont ezek miatt a meghökentően különböző, ám mégis harmonikusan összeillesztett részletek miatt izgulja végig a közel másfél órás mozgóképet.

– Tökéletes voltam – zárja le az utolsó jelenetet a meghasonlott, de boldog balerina, akinek önelégült zárszavát nekem is meg kellett tapsolnom.

Szücs Anita

SZTE Karrier Iroda

Szinte minden egyetemista hallott már a karrier iroda létezéséről, de működéséről úgy érzem eléggé hiányos a diákok ismerete. Éppen ezért szeretnék egy rövid betekintést nyújtani az ott dolgok munkájába, különös hangsúlyt fektetve azon részletekre, amelyek a hallgatók számára kiemelt jelentőséggel bírnak.

Természetesen mindezt a teljesség igénye nélkül tárom az olvasók elé, bővebb tájékoztatásért a honlapot is érdemes megtekinteni.

Az iroda 2005 júniusában jött létre. Azóta a központi irodának

már az egyes karokra lebontva is vannak testvérszervei (ÁJTK, GTK). Valamennyik egy közös cél érdekében jött létre: Megoldást keresni az egyetemisták mindennemű munkavállalással kapcsolatos problémájára.

Már akkor is találkozhatunk a szervezettel amikor még csak gondolkodunk rajta hogy milyen munka lenne nekünk a legmegfelelőbb. A karrier iroda évente kétszer, ősszel és tavasszal ún. karrier-napokat, illetve állásborzét szervez a hallgatóknak. Az előbbin hasznos tanácsokat kaphatunk az első lépésekhez. Több előadást is tartanak a mai munka-

erő-piaci trendekről, munkáltatói illetve, munkavállalói pszichológiáról. A bátrabbak részt vehetnek személyre szabott állásinterjúkon, személyiség, ill. pszichológiai teszteken, grafológiai tanácsadásokon. Ezekhez előzetes bejelentkezés szükséges, de fizetni nem kell értük. Érdemes kipróbálni őket, mert mind a munkavállalás mind pedig önmagunk megismerésében sokat segítenek. Ugyancsak ezen a rendezvényen megtanulhatunk önéletrajzot, valamint motivációs levelet írni angol és magyar nyelven. Bár a programokat az említett iroda szervezi, a

Göbicz Nándor

1."Yogi" Berra, egy amerikai baseball játékos egyszer azt mondta: „semmi sem az, aminek látszik,

viszont minden pontosan olyan, amilyen”. Szerintem nagyon találó ez a kijelentés.

2. A néhai barátom, Rózsa-Flores Eduardo élete alapján készült „Chico” című filmet kedvelem a legjobban. Kedvenc színészt nem tudok megnevezni.

3. Nálam a Scooter viszi a pálmát! De szívesen hallgatom a Rammstein, Paul Kalkbrenner és - amennyiben

olyan a hangulatom - Cseh Tamás műveit. A kedvenc számom a Faster Harder Scooter - az előadót szerintem mindenki kitalálja. J Bár mostanában Martin Solveig & Dragonette Hello című szerzeményével boldogítom a szűkebb pátriám meglehetősen türelmes tagjait... J

4. Szerintem nem lesz lehetőségem utazni a nyáron, így a tervezgetésnek sem látom értelmét.

5. Kiskoromban Apukámmal és Öcsémmel minden évben elmentünk locsolkodni, de egy jó ideje már csak a szűk családom hölgytagjait keresem fel. Valószínűleg idén sem lesz másként. Egy biztos... a barátom számíthat egy kis meglepetésre. J

6. Mindenképpen olyan munkakörben szeretnék dolgozni, ahol hasznát vehetem a politológus diplomának. Politikai újságíróként és elemzőcég munkatársaként is el tudnám képzelni magam. Előbbit már ki is próbáltam, és talán nem vallottam szégyent.

7. Nem hiszek a babonákban... És hogy mitől tartok? Ha nem gond, erre inkább nem válaszolnék...

8. Nincs kedvenc tantárgyam, mint ahogy kedvenc tanárom sincs. Szerencsésnek érzem magam, hogy olyan szakon tanulhatok, ahol kiváló tanárok munkájának köszönhetően számos érdekes és hasznos órát hallgathatok.

9. Amennyiben időm engedi, minden programon szívesen részt veszek a szakmai rendezvényektől kezdve, a sportrendezvényeken át egészen a bulikig. A Morgillát például már nagyon várom, hiszen arra a pár napra valószínűleg több volt kollégista cimborám is visszatér.

10. 2009. április 17-ét örömmel kitörölném az életemből. Akkor tudtam meg, hogy Eduardo barátomat egy bolíviai szállodában agyonlőtték. Senkinek sem kívánok hasonló érzést.... Edu halála alapjaiban változtatta meg az életemet. Ezzel szemben 2010. február 13-ra nagyon szívesen emlékszem. Aznap jöttem össze barátnőmmel, Flórával... :)

11.Hol máshol, ha nem Magyarországon? Magyar vagyok, és nem csak azért mert itt születtem, hanem mert annak is érzem magam. Így természetesen a jövőmet is itthon képzelem el, és ha nem muszáj, nem megyek külföldre. Különben is, országunk viharos történelme során őseink nem azért ontották vérüket, hogy utódaik „elhúzzanak” innen, hanem azért, hogy itt a Kárpát - medencében, saját országuk szabad polgáraiként élhessék életüket. Szeretem Magyarországot - az otthonomat - és remélem sokan éreznek ugyanígy!

12. Hát, ha a lovaglás annak számít akkor igen, ha nem akkor nem. Amúgy nem nagyon vonzanak ezek az extrém dolgok. A sport terén a foci jöhet minden mennyiségben és remélem, hogy valamikor a jövőben újra lesz lehetőségem rendszeren lovagolni. Ez utóbbit mindenkinek jó szívvel ajánlom. A lovak nagyon jó fejek, csak ki kell ismerni őket...

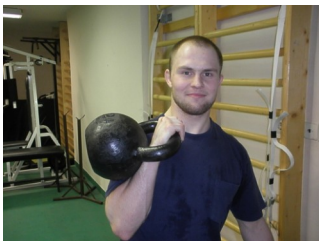
Folyt.köv.
De nem tudhatod, hogy te mikor kerülsz sorra és milyen kérdéseket kapsz. :)

Mészáros Gabriella

„Kelj fel! Ha biztosan tudnád, hogy halálos beteg vagy, ha kevés lenne hátra értékes idődből, hogy hasznosítsd az életed és eltöprengj azon, ki vagy, nem pocskolnád az idődet önmagad kényeztetésére, félelmekre, letargiákra vagy ambíciókra. Nos, Dan, azt mondom neked, hogy halálos beteg vagy; meg fogsz halni ugyanis. Néhány évvel több vagy kevesebb idő, mielőtt elmúlnál, nem sok különbséget jelent. Légy boldog most, ok nélkül – vagy soha nem leszel az.”

Könyvajánló a 29. oldalon!

Egy edzés, 2 szalag, 24 kilogramm

A Mórában végezhető szabadidős tevékenységek tárháza azt hiszem, sohasem szűkölködött sportolási lehetőségekben. Ezen lehetőségek hosszú listája néhány hete egy kifejezetten új és különleges edzési alternatívával bővült. Kedd esténként a még kicsi, de legalább annyira lelkes kettlebell-lel és TRX-szel tréningező csapat pihegése, nevetése „ciccegése” tölti be a tornaterem légtérét. Az hétről-hétre egyre népszerűbb „sportkör” edzőjével, Pfeffer Árpival beszélgettem.

Aki ismer téged, nyilván tudja, hogy komoly sportkarrier áll a hátad mögött. Hány évesen kezdte sportolni, és milyen sportágakkal indult a pályafutásod?

Már az óvodában is „sporttagozatos” voltam. Karatéztam, amit nagyon felsőfokon műveltem, hát tudod, az óvodában azért ezt nagyon komolyan lehet üzni.

Azután sporttagozatos osztályba kerültem általános iskolában is. Hát ott nem volt olyan, hogy valami sportágból kimaradjunk, a röplabdától kezdve a focin át az úszásig, atlétikáig mindenben benne voltunk, a kidobóستól a bújócskáig mindent játszottunk, sportoltunk. Azt hiszem, ott alapozódott meg a sportkarrier.

A judo-val ötödikes koromban – tíz évesen ismerkedtem meg egy bújócskázás révén: a judo terem mögé bújtam el. Azóta is judozom - hát most már kicsit több vagyok, mint tíz...

Közben persze folyamatosan ismerkedtem más sportágakkal is, így például a kettlebell-lel vagy a TRX-szel.

Hogyan kerültél kapcsolatba a

kettlebell és a TRX edzésekkel, és mióta csinálod ezeket?

Ezeket csak egy éve kezdtem el. A kettlebell-t küzdősportokhoz kiegészítésként szokták ajánlani, így én a judo révén próbáltam ki, aztán nagyon megtetszett.

Ugyanígy a TRX is egy multifunkcionális edzésforma, bármilyen testmozgást szintén nagyon jól kiegészít és segít.

Mit kell tudni ezekről az edzőmódookról?

A kettlebell egy füles vasgolyó, ami az erő és az állóképesség fejlesztésére megy rá leginkább, emellett egyes gyakorlatainak nagyon jó zsírégető hatása is van. Amivel mi itt a koliban gyakorlunk 24 kg, de változó nehézségű golyók léteznek. Nemtől függetlenül bárki használhatja. Bizonyos derék- és vállproblémák orvoslására is szokták ajánlani, különböző ízületek fájdalmai is megszüntethetők akár a segítségével, mivel megerősíti a tartóizmokat, a tokokat az ízületek körül. Tehát ez nem pusztán egy „megerősödünk és szétszedünk mindent” edzés, hanem még gyógyászati hatásai, alkalmazásai is vannak. Nagyon fontos viszont, hogy nem szabad csak úgy nekiállni, aztán lökni a súlyt össze-vissza, hanem meg kell tanulni a helyes technikát a sérülések elkerülése miatt.

A TRX – ha vizuálisan el akarjuk képzelni-, tulajdonképpen a falból kilógó két madzag. Nem sokat sejtet magáról, de mégis nagyon sokféle gyakorlatot lehet vele csinálni. Ezt is nemtől, kortól függetlenül bárki kipróbálhatja, bármilyen előképzettség nélkül. Az edzés lényege, hogy a saját testsúlyával dolgozik az ember, sőt saját maga tudja a gyakorlat közben beállítani, hogy a testének hány százalékával dolgozzon. Persze itt nem konkrét számokról beszélünk, ez érzésre megy: az adott gyakorlatot ki milyen nehézségi szinten

akarja végezni. Ezzel is minden izomcsoportot meg lehet mozgatni, akár egy komplett edzőtermet is helyettesíthet a TRX-szalag. A koordinációs izmokat is nagyon jól megmozgatja, amiket nem igazán szoktunk fejleszteni, valamint a reflexizmokat is tudjuk vele erősíteni.

Hogy jött az ötlet, hogy a koliban edzéseket tarts?

Úgy kezdődött, hogy nyáron teljesen beleszerelmesedtem ezekbe a kiegészítő edzésekbe. Egyszerűen megfogott. Ez olyan, mint amikor mész az utcán, meglátod a fagyizóst, és látod, hogy van puncsfagyija, és megkívánod, mert neked az ízlik, tudod, hogy neked ez jó, neked ezt kell csinálni. Amikor először fogtam a kezemben ezt a golyót, persze én is furcsán néztem, hogy mi ez, aztán elkezdtem begyakorolni és egyszerűen jó volt a mozgás vele. Felszabadultan, energikusabban jöttem ki az első kettlebell edzésemről.

Ezért aztán amikor szeptemberben visszajöttem a koliba, úgy gondoltam, hogy nem hagyom abba, hozom magammal az eszközöket mivel itt is van tornaterem, lehetőség az edzésre. Elhatároztam, hogy komolyabban belevágok, jobban megismerkedem vele, autodidakta módon kitanulom. Aztán amikor ősszel elkezdtem ezt csinálni, elterjedt a koliban a dolog, látták, hogy hordom le a súlyokat, meg a „madzagot”, és valaki felvetette,

A filmben nincs sok szereplő, nincsenek effektek, a cselekmény is egyszerű, ezért mással kell lekötni a néző figyelmét, amit a rendező, Danny Boyle úgy old

meg, hogy egy pillanatig sem hagyja, hogy félrenézzünk. Sokszor használ osztott képernyőt, ami miatt kissé képregényszerűvé válik a történetmesélés, de két-

ségekívül felpörgeti vele az amúgy eseménytelen filmet. Előfordul, hogy ugyanazt a jelenetet láttatja más-más nézőpontból, különböző kamera beállításokkal, és van, hogy több történetet látunk egyszerre megjelenítve a vásznon. Így ha nem figyelünk a megfelelő módon, könnyen lemaradhatunk egy-egy apró, ám később még fontossá váló részletről.

Nemcsak az osztott képernyővel, hanem gyors vágásokkal és a fényviszonyok hirtelen megváltoztatásával is sokat játszik a rendező. Mindezt jól összeválogatott zenei aláfestés kíséri. Ettől olyan érzése támad a nézőnek, mintha egy hosszú videoklip

Meghalt szerepálmáért Natalie Portman?

A Fekete hattyú a csúcsig repül

A fekete hattyú a csúcsra röptette Natalie Portmant. A törekény, állapotos színésznő január 16-án vehette át a Golden Globe díjat a legjobb drámai színésznő kategóriában, majd körülbelül egy hónappal később az Oscar-figurát is a kezében szorongathatta. De a színészi alakításon kívül a hattyús történet megvalósításáért a rendezőt, Darren Aronofsky-t is a legjobbak közé sorolták.

Vajon mi olyan különleges a 2010-ben bemutatott Fekete hattyúban – tettem fel ezek után a kérdést. A válaszra csak a film megnézéséig kellett várnom, mert Aronofsky legújabb alkotása önmagáért beszélt.

A forgatókönyv nem bonyolult, utalásai egyértelműek. A részletek különössége és a párhuzamos történetmesélés azonban izgalmat, függőben maradt kérdések sorozatát és erőteljes kézzszorongatásokat

megtekintésére ült volna be a moziba. A hosszabb-rövidebb snittek, az egymást követő jelenetek közötti éles kontrasztok, a közelképek és távolik váltogatása, illetve a flashback-ek használata, amelyekben Aron visszaemlékezései, hallucinációi elevenednek meg, mind-mind arra szolgának, hogy elfeledtesse a nézővel a film nagy részében egy mozdulatlan ember – akit egy szikla foglyul ejtett – áll a középpontban.

SZTElla

tartogatnak. Az apokaliptikusságot súroló történet a tizenkilencedik századi Hattyúk tava című Csajkovszkij opera-ballett modernkori változata. Mivel a világhírű história már több száz éve nézők tömegeit vonzza, az újrafeldolgozás előre programozottan sikerre van ítéelve.

A klasszikus balett kortárs performanszá alakul párhuzamosan azzal, ahogyan a filmbeli nőcsábász rendező szeretné újradefiniálni a balettban szereplő fehér és fekete hattyút.

A világhírű direktor a hagyományoktól eltérően arra kéri a hattyú királynőt táncoló Ninát (Natalie Portman) – aki a szerep megszerzésére tette fel életét –, hogy egy személyben mutassa be a közönségnek a fehér és a fekete hattyút. Ennek megvalósításához Ninának, a tökéletesen tiszta, huszonnyolc évesen is szüizes fehér hattyúnak, teljesen le kell vetköznie eddigi

gátlásait, ki kell nőnie rózsaszín gyermekszobáját, szembe kell szállnia mániás tüneteket mutató anyjával, lelkileg és testileg is át kell változnia. Nina azonban a frigiditásával való küzdelem, illetve az álmaért folytatott maximalista harc során a művészek rettetett hibájába esik: túlzottan is azonosul szerepével, és skizofrénné válik.

A szürrealista mese a premier előadáson csúcsosodik ki, amikor Nina a tudathasadástól elvakultan, az előadás szünetében, beképzelt látomása helyett horrorisztikusan

mas és érdekes annyira, hogy mindenféleképpen ajánljam Nektek a kiállítást. Nekem nagyon elnyerte a tetszésem, nagyon kreatívnak és fantáziadúsnak tartom a művész ötletét. Nem egyszerűen Babel tornyát festi meg, hanem különböző kultúrák, országok kulturális értékeit egymásra halmozva „építi meg saját tornyát”. Szerepel rajta a San Francisco-i Golden Gate híd, a firenzei dóm, a Colosseum, az Eiffel torony, a Titanic, különböző egyiptomi emlékek, az Istaar kapu Mezopotámia művészetéből,

a modern kort megidéző felhőkarcolók és még sorolhatnám. A kép hatalmas erővel bír, mely szinte lehengerli a befogadót. Babel tornya a nyelvek keveredéséről ismert, ennek illusztrálására választja Szabó András a kultúrákból ily módon kiemelt műemlékeket.

Még egy művet emelnék ki, címe: Az idők végezetéig. Érdekesség, hogy a festményen található egy működő óra, a kis-mutató és a nagymutató folyamatosan jár és egy csónak ring mellette a vízen. A csónak egy görög

hős monumentális fejszobra felé tart. Érdekes elgondolkodni a képen és címén. Remélem érdekesnek találjátok ezt a képzeletbeli tárlatvezetésemet és ha kíváncsiak vagytok a többi kiállított képre mindenféleképpen látogassatok el a kiállításra, mely március 29-ig van nyitva. Jó kapcsolódást kívánok!

Balog Márta

Danny Boyle legújabb filmje Oscar nélkül is letaglóz Kezet vagy életet!

Te mire lennél képes, hogy megmentsd az életed? Ezt a kérdést feszegeti az Oscar-díjas Danny Boyle legújabb remekműve. A rendező a 2009-ben nyolc Oscarral jutalmazott Gettó milliomos után most Aron Ralston hegymászó igaz történetét dolgozta fel, ennek végeredménye a 127 óra című film-dráma.

A 2010-es produkciója ugyan csak hat Oscar-jelölést kapott (legjobb film, férfi főszereplő, adaptált forgatókönyv, vágás, filmzene és betétdal), és ebből egyet sem sikerült aranyszobrocskára váltania, mégsem kell csalódnunk Danny Boyle-ban, hiszen James Franco-val, a főszereplővel zseniális párost alkotva, egyszerű koncepció mentén haladva egyszerre gyönyörködtetnek és sokkolnak a másfél órás film alatt.

Az élet produkálja a legjobb forgatókönyveket. A 127 óra cselekményszála nagyon röviden össze-

foglalható: Aron Ralston (James Franco) hegymászó csapdába esik egy hasadékban, amikor egy méretes szikla a kezére esik. És mivel senkinek sem számolt be arról, hová készül a hétvégén, így csak magára számíthat, egyedül kell kiszabadulnia.

A lakatlan környezet fontos szerepet tölt be a filmben: háttérképül szolgál az egyszemélyes sztorihoz. A Utah-beli Grand Canyon a rengeteg fény és szín miatt fes-

tői szépségű, ugyanakkor kegyetlen is, hiszen Aron minden próbálkozása kudarcba fullad, nem

tudja kiszabadítani kezét a szikla szorításából. Csak úgy menekülhet meg, ha levágja saját karját.

A közeli kameraképek megmutatják a fájdalomtól torzuló arcon végigfutó izzadságcseppeket, a kitágult pupillákat, a kintől megfeszült idegszálak minden rezdülését. A sok premier plán miatt naturalista módon szembesülünk Aron egyre reménytelenebb küzdelmével, szenvedésével és csontig hatoló fájdalmával. Az ember lélegzetviesszafojtva nézi az egyre véresebbé és brutálisabbá váló képkockákat. Hogy emiatt hatásvadásznak mondható-e a film? Nem vagyok benne olyan biztos. De legalább torkán akad a falat annak, aki hatalmas adag popcorn-nal ült be a moziba.

A kegyetlen végkifejlet ellenére a film üzenete pozitív, hiszen a megtörhetetlen élni akarás egy pillanatra sem törölődik Aron Ralston tekintetéből. James Franco olyan megrengethetetlen, mint a kezére eső kőszikla.

hogy miért nem tartok itt ebből edzést. Ezt „jövőhagytam”, és gondoltam, hogy akkor indítsunk el egy ilyen „kurzust”. Úgysem szeretek egyedül edzeni.

Gondoltál rá, hogy később valami fajta képesítést is szerezz ebből, hogy még komolyabban tudj vele foglalkozni?

Igen. Szerepel a terveim között, csak hát most először az iskola fontosabb, aztán majd utána ezek kiegészítésként jó kis célkitűzések kihívások lesznek, amiket reá-

lisnak látok teljesíteni is.

Ezzel párhuzamban akkor a kollégiumi edzést tekintve is vannak terveid?

Ha itt leszek és lesz rá igény, akkor természetesen jövőre is szeretném folytatni az edzéseket. Remélem, a nyáron tovább tudom magam fejleszteni, és akkor magasabb színvonalú edzéseket tudok majd tartani.

Ha kedvet kaptatok a kettlebell és a TRX kipróbálásához, Árpi és

Arab tavasz– felrobbant a puskaporos hordó

– *A nemzetközi erőviszonyok teljes átrendeződése előtt állunk – mondta el a Móra Ferenc Kollégiumban, március 22-én tartott előadásán J. Nagy László, az MTA doktora, aki többek között az arab térségben, márciusban fellángolt tömegmozgalmak különlegességeit, a forradalmak következményeit, illetve a nemzetközi, külpolitikai kapcsolatok fejlődését mutatta be a hallgatóságának.*

J. Nagy László úgy véli, a térségben eddig lezajlott események pikantériája, hogy a tüntetéseken elsősorban azok fiatalok – munkanélküli egyetemisták – vesznek részt, akik nem az iszlámon, hanem az interneten szocializálódtak; a tüntetések nem hangosak a rasszista jelszavaktól; az iszlám hagyományoktól eltérően, Tunéziában szobrot állítanak a tüntetэшullámot beindító, önmagát felgyújtó Háled ez-Zafuri-nak.

A mozgalmak spontaneitásán túl megfigyelhető, hogy a szervezők nagy része Amerikában képzett szakember, akik a világhálón kommunikálnak a lázongó lakossággal. – *Éppen ezek miatt a meghökkentő mozzanatok miatt*

látszik világosan, hogy ebben az esetben nem az történik, mint a közép-kelet-európai rendszerváltások idején. Ezt a békés tömegmozgalmat inkább a színes forradalmakhoz lehet hasonlítani – fejtette ki álláspontját az egyetemi tanár, aki maga is többször tartott előadást a térség egyetemlein, illetve konferenciáin az utóbbi húsz évben.

A professzor véleménye szerint a legfőbb probléma abban rejlik, hogy az Európai Unióban rosszul fogják fel – az egyébként húsz éve egyre jobban sejthető – arab tavasz kirobbanásának kérdést. Meglátása szerint az európai országoknak csak a biztonság és az olaj szabad folyásának biztosítása számít, több problémát viszont figyelmen kívül hagynak.

Ugyanis az öreg kontinens politikai jelszavaival, és logikájával próbálják megérteni Kadhafit, Mubarak és Ben Ali politikáját, illetve minden arab országra hasonlóként tekintenek, holott a lázongó helyszíneken különböző fokon gyakorolják a demokráciát, és eltérőek a szociális gondok is. – *A libiai hadműveletek akciója az Európai Unió és*

vidám csapata szeretettel vár beneteket kedd esténként 6-8-ig, illetve kissé személyesebb keretek között szerda és csütörtök délelőttönként 9-11-ig a tornateremben. Ahogy a jópofa plakátokon is olvashatjátok, semmi másra nem lesz szükségetek, csupán kényelmes sportruházatra, jó kedvre és némi elszántságra. Veszíteni valótok biztosan nincs, a teljes átmozgatás, a kellemes társaság, a felhőtlen hangulat, és az izomláz viszont garantált!

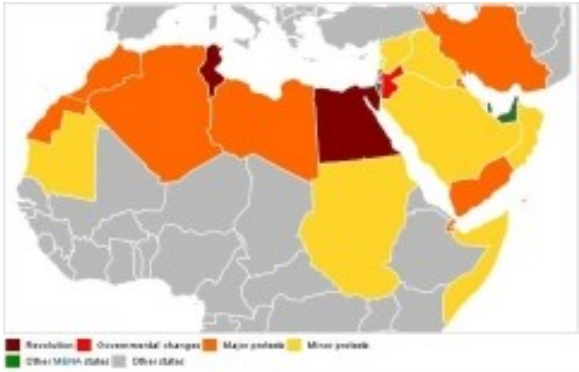
Gódor Niki

az Amerikai Egyesült Államok csődjé, mert az utóbbi húsz évben a problémákat legfeljebb fegyverekkel sikerült megoldani. A mostani Kadhafit elleni fellépэшullám nem hatékony, ezért sem véletlen hogy Obama elnök nem szívesen vesz részt a támadásokban. Az ő politikája szerint a kommunikációra kell építeni a nemzetközi kapcsolatokat, de ezt még mindig nem sikerült megvalósítani. Ez is jól mutatja, hogy olyan változásoknak lehetünk tanúi, amelyeknek csak sejtethetjük a végét. A nemzetközi erőviszonyok teljes átrendeződése előtt állunk, amelyben valószínűsíthetően az EU és az USA befolyása csökken, míg Dél-Afrika, Kína és India muni-ciója felértékelődik. Ezért a nyugati nagyhatalmaknak meg kell tanulniuk megosztani a hatalmat a világ többi országa között – figyelmeztetett az előadó, aki hoz-

zátette, hogy a tömegláadásokkal a legtöbbet mégis az arabok nyerhetnek majd a rengeteg halálos áldozat ellenére is, hiszen itt is kialakulhat a demokratizálódás folyamata, a térség fejlődhet, illetve önállósodhat.

Azonban ezek a demok-

rációk nem olyanok lesznek, mint Európában, mert rendszerüket kisebb mértékben, de továbbra is átszövi majd az iszlám, a korrupció és a törzsi alapon szerveződött társadalom. – Ez az a fejlődés, ami megállíthatja a délről északra történő, 21. századi migrációs

hullá-
mot, ami beindíthatja a demokratikus reflexeket, és új egyensúlyt alakíthat ki a világon, illetve ez az a

rendszer, amit el kell fogadnia az olyan nehézkesen kötélnek álló Európának is – mondta el a hallgatókkal teletömött, magasföldszinti előadásban J. Nagy László.

Szücs Anita

Alkotmányozásról feltételes módban

Az utóbbi időben, ha nem a médiatörvényt övező aggályokról, akkor az új alkotmányról vagy inkább alaptörvényről (?) szóló mende-mondákkal van teli a sajtó. Ország leszünk vagy köztársaság, mármint névlegesen? Járások és vármegyék lesznek, tudjátok mik azok a kúriák? Mi lesz az abortusz kérdésel? És a preambulum? Mi fog benne állni?

Ilyen kérdésekre is próbált választ adni prof. dr Paczolay Péter március 16-án a zsúfolásig megtelt nagyteremben. Professzor úrról fontos tudnotok, hogy az Alkotmánybíróság (AB) tagja 2006 óta és ő tölti be az elnöki posztot 2008-tól, valamint a szegedi Politológia Tanszék vezetője. Az előadást a kolesz a SZTEP-pel a szegedi politológus hallgatók egyesületével közösen szervezte, a moderátor pedig Gömbicz Nándi volt, ahogy azt a politológia körébe tartozó előadásoknál megszokhattátok. Persze Nándi kérdései

után a közön-ség is szót kapott, aminek azt hiszem egyik legnagyobb tanulsága, hogy hallgatni aranyat ér ... De fordítsuk komolyra a szót.

Professzor úr szerkezetileg is ismertette a március 14-én benyújtott alaptörvény tervezetet. Négy részből áll : nemzeti hitvallás, alapvetés (A-S), Szabadság és felelősség (I-XVII), államról 1-55§. Ez utóbbi tartalmazza az AB hatáskörét szabályozó rendelkezéseket, melyek jelen állás szerint (03.28) a módosítások után sem fognak nagyobb mozgásteret biztosítani a tizenegy tagú AB-nak.

Legalábbis amíg az államadósság a GDP 50%-a alá nem

csökken, ami valljuk be még hosszú évekbe fog telni. Hiszen most ez 80%-ra rúg és a Széll Kálmán terv is csak egy 65-70% körüli értéket céloz meg, amit 2014-re szeretnének elérni. Nézzétek meg a www.kormany.hu-n található diasort, tanulságos. Jogi szempontból ez azért is fontos, mert felmerült annak a lehetősége, hogy a (reménybeli) folyamatos csökkenés mellett fokozatosan nyerhetne nagyobb hatáskört az Alkotmánybíróság. Addig is az ősszel korlá-

sával, de havi 60 ezer forintnak megfelelő fontot fizetnek a lakhatásért, ami nagyon olcsónak számít odakint. – A ruhák és az elektronikai cikkek a magyar árakhoz képest

jóval olcsóbbak – tudjuk meg Józsi-

tól.
– Nagyon jó érzés heti rendszerességgel, péntekenként kézhez kapni a fizetést. Általában heti 40 órát dolgozom, körülbelül 70 ezer forintot keresek. Ha csak egy picivel dolgozom többet, akkor havonta akár 300 ezer forintot is zsebre tehetek. Ebből 60-an a lakbér rezsisel együtt, a helyi közlekedésre nem kell költenem, mert biciklivel járok. A többi pénzből élhetek, és félretehetek. Ezt otthon mikor tudnám megcsinálni? – teszi fel a kérdést Józsi. Vagyis egy minimálbéres munkából is elfogadható életszínvonalon lehet élni, nyomorgás nélkül.

– Amíg jól érzem magam, vagy nem kapok jobb lehetőséget, maradok. Ha a szakmámban sikerül

elhelyezkednem, akkor évekig is maradnék. Ha nem, akkor jövőre irány Ausztrália. Magyarországon már dolgoztam, köszönöm elég volt, majd ha ugyanannyit keresek, mint külföldön, akkor szívesen visszamegyek – zárja a beszélgetést Józsi.

SZTElla

Kiállítás az EDF DÉMÁSZ Galériában

„Egy leltárt csináltam, megközelítést. Torzók ezek, álmaim megmaradt torzói...”

Ezzel a gondolatébresztő idézettel kezdem programajánlomat. Az EDF DÉMÁSZ Klauzál téri főépületében megnyílt ideiglenes kiállításról számolok be, remélve, hogy sokatok érdeklődését felkeltem, és kedvet csinállok a kiállítás megtekintéséhez.

Szabó András festőművész jubileumi kiállítása 2011. március 3.-tól áll nyitva az érdeklődők számára. A kiállítás a művész egyik monumentális nagyságú alkotásáról kapta nevét: Álommaradék. A cím figyelemfelkeltő és különleges. A hozzátartozó festmény középpontjában egy világosbarnás, tigrisszem-szerű szem látható, hatalmas szempillákkal. A jobb lenti sarokban megidéződik a szem tulajdonosának szülőfaluja, a házak meleg árnyalatai barátságos hangulatot árasztanak. A szem mellett balra arcok jelennek meg.

Kedves, mosolygó emberek arcai. „A szem a lélek tükré”, talán a falu illetve az arcok a személy emlékei, múltjának bizonyos foltjai, melyek már csak álmában jelennek meg, csak gondolataiban tudja felidézni őket. De ezek az emlékek melyeket lelkünkben őrzünk, nem válnak ismét valósággá, ezért olykor csak foszlányok, arcok, tájak elevenednek meg. A szem mögötti arcok montázs-szerű elrendezésben szinte összefolynak, egybemosódnak, de a mosolyok mind szép emlékeket jelölnek.

Szabó András Szegeden született 1951-ben. A középiskolai tanulmányait a szegedi Tömörkény István Művészeti Szakközépiskolában végezte grafikus szakon. A Juhász Gyula Tanárképző Főiskola matematika-rajz szakán szerzett diplomát. Alapító tagja volta a "Zebegényi műhely" képzőművészeti csoportnak. Jelenleg a szegedi Széchenyi István Gimnáziumban rajztanárként dolgozik. A kiállítás születésének 60. évfordulójának alkalmából nyílt meg a DÉ-

MÁSZ épületének kiállítótermében, céljuk a kortárs alkotók bemutatása

Festményein többször híres alkotók munkáit értelmezi újra, más oldalról, másként megközelítve a témát. Például Mona Lisa arcát elhalványítva a háttér hideg hegyei válnak láthatóvá, miközben Mona Lisa arca szinte eltűnik. Több képén megjelennek Bosch világának szörnyei. A Tanítvány című 96-os képén, ha figyelmesen megnézzük, észrevehető Friedrich Vándor a ködtenger felett c. alkotásának vándora, amint a messzeségbe tekint. Bruegel és Botticelli is hatottak rá.

A kiállítóterre belépve azonnal megpillantjuk a Bábelvilág című triptichont. A bal szárnya az Édent ábrázolja, míg a jobb szárny Armageddon völgyét. A középső rész maga a Bábelvilág. Ennek a festménynek a hangulatát nem lehet átadni írásban, szerintem ez a triptichon önmagában is csodálatos, izgal-

Munkavállalás Angliában – Ha kidobnak az ajtón, mássz vissza az ablakon

Szinte mindenkinek akad olyan ismerőse, barátja vagy éppen családtagja, aki külföldön próbál szerencsét. Kollégiumunk egy korábbi lakóját, Rádi Józsefet kérdeztük, ő hogyan boldogul az Egyesült Királyságban.

– Az otthoni kaja nagyon hiányzik, egy jó marhapörkölt, a magyar kenyér, a körözött és a túró rudi. Hiányzik a kollégiumi büfében egy sör vagy Kecskemét főterén egy pohár finom bor. De éppen ezért készítettem is: 4 liter pálinkát, különböző szalámikat és fűszereket hoztam magammal, mert az itteni húsok iztelenek. Az otthonról kapott finomságok alapvetőek a túléléshez, ezek nélkül megvesznék – meséli Rádi József. A 23 éves fiatal tavaly novemberben költözött a Birmingham közelében fekvő Warwick-ba, ahol jelenleg a helyi Subway szendvicsbárban dolgozik, de még így is jobban keres, mint itthon, Kecskeméten, ahol, labor technikusként kereste kenyerét a Szege-den környezettudományból diplomázott fiú. – *Megutáltam a magyarországi kilátásaimat, azt, hogy nem tudtam saját albérletet fenntartani, vagy ha azt kifizettem, félretenni nem maradt. Céltalanná vált a munkám, így felmondtam. Most itt keresem a laboratóriumi, analitikusi, talajvíz mintavételező technikus helyeket* – mondja Józsi.

Hogyan keressünk munkát idegenben?

A magyar állampolgárok az Európai Unión belül, így az Egyesült Királyságban is szabadon vállalhatnak munkát. A legfontosabb kérdés, hogyan találhatunk külföldön munkahelyet, miután magunk

mögött hagytuk hazánkat? Ugyanúgy, mint bárhol máshol: akarni kell és keresni, soha fel nem adni. Ha kidobnak az ajtón, visszamenni az ablakon – mesélte egy kedves ismerősöm, amikor feltettem neki ezt a kérdést. Józsi is ezt támasztja alá az elmondottakkal.

– *Miután már minden lehetséges helyre elküldtem az önéletrajzomat, 30 kinyomtatott példánnyal a kezemben mindenhová bementem, ahol csak egy ezred esélyem adódott, hogy dolgozhatok* – meséli Józsi.

A legegyszerűbb módja a munkakeresésnek, hogy besétál az ember egy ügynökséghez (catering agency), ahol vendéglátós munkákra (felszolgáló, konyhai kisegítő)

fonszámra van szüksége az állásra jelentkezőnek, ugyanis külföldi mobilszámot nem hívnak vissza. – *Bármely sarki boltban meg lehet venni az összes mobil szolgáltató SIM kártyáját mindenféle szerződés nélkül, átszámítva alig pár száz forintért* – mondja Józsi.

A második a bankszámlanyitás, amihez munkáltatói vagy laccímigazolás szükséges. Józsi szerint ugyan akad olyan bank, ahol engedékenyebbek, de a legtöbb helyről elküldik az embert, ha a megfelelő papírokkal nem rendelkezik.

A harmadik lépés a biztosítás (National Insurance). NI számot csak az kaphat, aki már dolgozik. Csupán egy interjún kell részt venni a legközelebbi job center-ben,

ahol a lakhelyéről és a munkájáról kérdezik a biztosítás igénylőjét. Amíg a végleges NI kártyát kiállítják, ideiglenes számot kap a munkavállaló, és ennek alapján vonják le a különböző járulékokat.

Megéri kint dolgozni?

Nem elhanyagolható kérdés az sem, mennyi kezdőtőke szükséges, ha külföldön akarunk új életet kezdeni, illetve mennyi marad a zsebünkben a végigdolgozott hetek után?

Józsi kicsit több mint 200 ezer forinttal a zsebében indult útnak. Alig pár hét alatt sikerült munkát találnia. Jelenleg Warwick-ban egy helyiségen osztózik szobatár-

.....
„Ha nem kapod meg, amit akarsz, szenvedsz; ha megkapod, amit nem akarsz, szenvedsz; sőt ha pontosan azt kapod meg, amit akarsz, akkor is szenvedsz, mert nem tarthatod meg örökké. Az elméd a te nyomorúságod. Meg akarsz szabadulni a változásoktól, a fájdalomtól, élet és halál kötöttségeitől. De a változás törvény, és semmi féle tettetéssel nem lehet eltörölni ennek a valóságát.”
.....
Könyvajánló a 29. oldalon !!
.....

zott szinten marad jogköre, amivel igazolják, hogy a válságadók nem feltétlenül feleltek volna meg az alkotmányos elveknek.

Valamint eltörlik az actio popularist, amivel jelentős terhet vennének le a bírák válláról, nem fordulhat már akárki hozzájuk, jogi érdek nélkül, alkotmányossági aggályokkal. Másfelől egy új jogkörrel ruházza fel a szervet, miszerint felülvizsgálhatják a bírói szervek döntésének alkotmányosságát. Ez konkrét döntésekre vonatkozik. Professzor úr elmondása alapján Németországban például ez nyolctízezer döntés felülvizsgálatát jelenti, egy ilyen léptékű feladat teljesen átalakítaná a magyar bíróság működésének szerkezetét. A tervezethez máig benyújtott negyvenegy módosításban szerepel az AB létszámának tizenöt főre emelése, amit a megemelkedett munkateherrel magyaráznak.

Érdekességgként megemlítette azt is, hogy Lázár János frakcióvezető kezdeményezte a hatáskörcsökkentést, aki korábban az SZTE hallgatója volt. Lázárról emellett Hódmezővásárhely polgármestereként is hallhattatok. A tervezet hét pontban határozza meg az AB hatáskörét. Ez a tárgy szerinti korlátozás példátlan. A korlátozásra a különadó bevezetése miatt volt szükség, hiszen annak alkotmányossága finoman fogalmazva is kérdéses. A törvény azonban további hatásköröket is megállapíthat az AB számára! Az alaptörvény védelmének legfonto-

sabb szerveként nevezi meg az AB-t, mely egyébként negatív jogalkotó és nem mondhatja meg mi a jog.

Az előadás fő vonalát az Alkotmánybíróságot érintő kérdések adták, persze szó esett még közjogi, szociálisjogi kérdésekről is amikről most helyhiány miatt sem eshet szó bővebben. De kísérlétek figyelemmel az alkotmányo-

zás folyamatát! Komoly aggályok övezik egyenlőre az abortusz kérdést is, de a gyermekek után járó plusz szavazati jog (szerencsére) elbukott. Módosítójavaslatban törölték mind a hat helyről a várszót is, tehát maradhat a megyerendszer. Orbán Viktor tegnap kijelentette: célja, hogy az elkövetkezendő egy évben meggyőzze a családos embereket, hogy éljenek ezen jogukkal. Érdeemes tehát továbbra is odafigyelni.

Annyit azonban hadd jegegyezzek meg, hogy az államszervi részben nincs komoly változás, csupán jelentésváltozások. Az alapjogokban, például szólásszabadság, sem történt komoly változás. Érdekességgként pedig azt is megemlítette, hogy az elmúlt 20 évben összesen 34, az alapjogokra

vonatkozó változtatás volt az Alkotmányban. Az előzetes normakontrollt az új törvény felerősítene. Korábban volt már parttalan és államfőre korlátozott is, ezt újból megadnák a parlamentnek is. A végszavazás után lehetne csak az AB-hoz fordulni, ez így volt már '97-'98-ban is és most bekerül az alaptörvénybe. Attól azonban nem kell tartanunk, hogy ez megváltoztatná az Alkotmány által képviselt alapirányt.

Említésre érdemes az is, hogy a bírakat 62 évesen nyugdíjazni akarják. Így az érintettek szerint azonban túlterheltté válhat a rendszer. Ráadásul sarkalatos törvényben meghatározottak alapján csupán a köztársasági elnök nevezheti ki őket.

Jelenleg a 30. betöltött életév a feltétel és 70. a korhatár. Ezzel gyakorlatilag a megyei bíróságok 12 és az ítéletáblák 2 elnöke kényserülne lemondani. Gyakorlatilag teljes cserét hajtana végre az igazságszolgáltatás vezető személyei között.

Ui.: Elnézést kérek a joghoz értő emberektől minden szakszerűtlenségért. :.)

Eszter

Egy életmentő naplója

Semmiért valami

Engem mindig is foglalkoztatott az a kérdés, hogy egy hosszúra nyúlt vizsgaidőszak fáradalmait hogyan lehet úgy kipiheenni, hogy a semmittevésért még fizetést is kapjak. De hiába gondolkodtam, ilyen –álommunka- sokáig nem akart az ölembe pottyanni. Bár a politikusok egy része szintén a semmiért kap pénzt, az ő „aranyéletük” csak addig tart, amíg le nem buknak. Így semmi-képp sem szeretnék járni, így én más utat választottam. Még ha a kevesebb pénz korlátozza is a lehetőségeimet, a börtönfalak nyújtotta szabadság sem nevezhető éppen korlátlannak.

Dolláreső Arlingtonban

Az én utam egyenesen Arlingtonig vezetett, ahol életmentőként süttettem a hasam a virginiai napfényben. Ezen tevékenységemet előre kialkudott munkabérrel honorálták, amelyből csak szerződészegés esetén voltak le meghatározott összegeket. Az én esetemben erre nem került sor, így én minden időszakban teljes munkabért kaptam (8 USD/óra, túlóra: 12 USD/óra). Ezért a pénzért, a már említett napozáson kívül figyelni kellett az emberekre, olykor-olykor beszélgetni kellett velük, valamint minden nap el kellett végezni a medence körüli teendőket (takarítás, vegyszerek hozzáadása). Ha ezeket a kötelező feladatokat elvégeztem, a munkaidőmnek akkor is csak a töredékét használtam fel konkrét munkára.

De akárhogyan is nézzük, a magyar minimálberekhez viszonyítva az amerikai fizetések-

re nem lehet panaszkodni. Felfigyeltem viszont néhány érdekességre ezzel kapcsolatban. Az amerikai törvények szerint amennyiben a munkavállaló amerikai állampolgár, legalább 10 USD-t kell kapjon óránként, függetlenül a munkateljesítményétől.

Ennek ellenére a helyi diákok nem tolongtak kigyózó sorokban, hogy úszómesterek lehessenek. Eleinte hülyének néztem őket emiatt, de miután meghallgattam az ő véleményüket is, már óvatosabban fogalmazok, ha róluk van szó. Mivel ők általában a nyelvet is jobban tudják, mint a kalandor európaiak vagy a bevándorló mexikóiak, megpályázhatnak olyan –általában irodában végezhető- munkákat is, amelye-

kért végzettségtől függetlenül akár a 14-15 dolláros órabért is kifizet a munkáltató. Ha viszont elfogynak a kényelmes, irodai állások, a helyi fiatalok is ráfanyalodnak a kevésbé fizető –életmentő, vagy gyorséttermi fel-szolgáloi- állásokra.

Itt érdemes megjegyezni, hogy a törvények, és a munkáltatók célja olykor eltérő lehet. Az utóbbiak rájöttek arra, hogy érde-

mes inkább az európai fiatalokat felvenni az ilyen munkakörökbe, mert amellett hogy nem kell nekik annyit fizetni, még alaposabban is ellátják a munkát. Véleményem szerint a precíz európai munkavégzés nem abból fakad, hogy mi itt kicsiny kontinensünkön ezt így tanultuk, és másképpen nem tudjuk elvégezni. De átrepülünk egy óceán felett egy teljesen más világba, akkor félvén attól, hogy hazaküldenek, mindent a lehető legjobban akarunk csinálni. (Ez fokozottan igaz volt a maláj életmentőkre, akik előbb haltak volna meg, minthogy félbehagyják a munkát.)

Ha már a bérezésről van szó, érdekes tény, hogy még az Európán belülről, de különböző országokból származó vendégmunkásoknak is eltérőek voltak a fizetései. A szerbek, és az oroszok pl. csak 7.5 dollárt kaptak óránként, míg a magyarok, csehek, és a szlovákok megkapták a már említett 8 dollárt. A csehek emellett egy olyan kedvezményben is részesültek, hogy őket a munkáltató köteles volt legalább heti 45 órát foglalkoztatni, míg a mi esetünkben ez a minimális időtartam csupán 40 óra volt. Ebben persze csak az köt bele, aki nagyon akar, mert a már tárgyalt, de még meg nem nevezett Community Pool Service átlagosan 45-50 órát foglalkoztatott minden életmentőt egy héten.

Amiről nem szólnak a szervezők

Lehet nem illik negatív kampányt csinálni azoknak, akiknek a kiutazásomat köszönhetem, de azt mindenképp szeretném megemlíteni, hogy a szervező cég, az Explore USA olyannyira sokat gombolt le rólam, hogy ha ismét kiutaznék, talán egy nehezebb, de olcsóbb módját választanám az utazásnak. Ehhez csupán annyit kell tenni, hogy e-mailen, vagy telefonon előre fel kell venni a kapcsolatot a fogadó céggel. Ebben az esetben csak repülőjegy árát kell megfizetni, ami hazaúttal együtt is maximum 160 ezer Ft.

Ha előre lefixáljuk, a kinti cég egyik munkatársa már a repülőtéren vár, elvisz a szállásunkig (amit szintén a cég biztosít) és pár nappal később már kezdhethetjük is a munkát. A különbség itt annyiban jelentkezik, hogy a munkához szükséges tanfolyamot a fogadó államban kell elvégezni. Ez mindkét esetben csak 3 napot vesz igénybe. Ha viszont az USA-ban csináljuk meg, akkor tanítatásunk költségét a munkáltató állja, amit később sem von le a fizetésünkből. Ehhez hozzáadva a több tízezer Forintra rúgó vízumkezelési költséget,

ni fejenként heti 65-70 dollárért, amiben a rezsit is beleszámoltuk.

Persze azt a társaságot amit összegyűlt a munkáltató által, semmi sem pótolja. Én úgy gondolom, hogy inkább szánjunk rá pár dollárral többet a lakásra, de így legalább hasonló életkorú és kultúrájú emberekkel kerülünk egy helyre, és még a rezszi miatt sem kell fájni a fejünk, mert azt intézi a munkáltató.

Utolsó sorok gyanánt szeretném levonni a végső következtetést. Ha már az anyagi javak taglalásából indultunk ki, fejezzük ott is be. Összességében ezt a szempontot figyelembe véve is megérte kimenni. Nem kerestem ugyan annyira jól, mint akik a Szilícium-völgyben töltött 3-4 év után milliárdosként térnek haza, de leszámítva a szükséges kiadásokat, még így is több pénzt spóroltam meg, mintha gyári munkásként robotoltam volna végig egy nyarat.

Hegedüs István

Van egy másik lehetőség, amivel pénzt lehet megtakarítani. Akármilyen úton, módon megyünk ki, az ottani munkáltató ránk akarja erőltetni a saját szállását. Ezért tőlünk 2009-ben 90 dollárt kértek el egy héten. Elég nagy keresetünk volt ahhoz, hogy ezt kifizessük, de csak érdekességképpen utána jártunk a dolgoknak. Már egy központban lévő albérltet is ki lehetett volna ven-